

KURTULUŞ İÇİN

İLERİ

"ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMELİYİZ"

sayı 3

YAŞASIN KÜBA DEVRİMİ

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE OPORTÜNİST TAVIRLAR TEŞHİR OLUYOR

PENDİK MİTİNGİ TERTİP KOMİTESİNİN AÇIKLAMASI:

"KSD'NİN SEFALETİ"Mİ? DGD'NİN REZALETİ Mİ?

"Devrimci Gençlik"çiler tarafından bir süre önce bir broşür yayınlandı. "KSD'nin Sefaleti Devam Ediyor" başlıklı bu broşür oportünistlerin çırpın - dıklarını, çırpındıkça da battıklarını gösteren bir belge. Baştan aşağı çamur, iftira ve yalan dolu broşürün Pendik Mitingi ile ilgili bölümünde şöyle deniyor: "Tertip Komitesi TEP, KSD (KURTULUŞ demek istiyor)ve "Devrimci Gençlik" ten oluşuyordu."

Tertip Komitesi 3 kişiden oluşuyordu.Bunlardan biri TEP'li ikisi KURTULUŞ'çu arkadaşlardır Bu birinci yalanları.

" Bizler TK'sinin daha önce saptamış olduğu DGDF adına yapılan konuşmayla son bulacağı kararına uyarak yürüyüşe geçtik." Bu da ikinci yalanları.

Çünkü tertip komitesi miting öncesinde konuşma sırasını şöyle saptamıştır: PKD Başkanının açış konuşması, İYÖD, GKD, DEVLİS, TEP, DEMAKD ve PKD (Pendik Kültür Derneği.)

DGDF'nin en son konuşması diye bir karar olmadığı gibi, konuşacakları tertip komitesine bile bildirmemişlerdir. DEMAKD'ın konuşma sırasını kendilerine verdiğini miting sırasında belirtmeleri üzerine bu istekleri kabul edilmiştir.

Sıralamaya göre Pendik Kültür Derneğinden önceki konuşmayı DGDF'nin yapması gerekirken, en son konuşmayı kendilerinin yapacaklarını, kabul edilmediği takdirde miting alanını terk edeceklerini bildirmişlerdir.

Tertip komitesinin alınan kararın değiştirilmeyeceğini bildirmesi üzerine DGDF'nin burjuva kariyerist Sekreteri konuşmasını bitirdikten sonra "Devrimci Gençlik"çiler miting alanını terk etmişlerdir.

"En son konuşmak isteyen kişi KSD'nin(KURTULUŞ demek istiyor) ajitatörüydü. Onun PKD ile ilişkisi yoktur. Zira Dernekteki toplantıda tartışıldığında herkese soru yöneltiğinde bu arkadaşı kimsenin tanımadığı ortaya çıkmıştır."

PKD adına konuşan arkadaş için söylenenler tamamen asılsızdır. Dernekte yapılan toplantıda hiç kimseye bu arkadaşın tanınıp tanınmadığı sorulmamış, o toplantıda "Devrimci Gençlik"in tavrı eleştirilmiştir.

PENDİK KÜLTÜR DERNEĞİ adına konuşan arkadaş Yönetim Kurulunca görevlendirilmiştir. Bu durum PKD Başkanınca açıklanmıştır.

Sadece bir miting üzerine bunca yalan ve tahrifattan sonra, hiç yoruma gerek görmeden soruyoruz: KSD'NİN SEFALETİ Mİ? DEVRİMCİ GENÇLİK'İN REZALETİ Mİ

Tertip Komitesinin 3 üyesinden:
Kenan Gedikli *Adem Gülbayrak*

TSİP Revizyonistlerinin İtirafıdır:

12 Mart terörünün hemen-hemen hiç dokunmadığı çevrelerden biri TSİP revizyonistleridir. Tüm 12 Mart dönemi boyunca ortalıkta rahatça çalışabilmesinin ürünü nü elden kaçırmamak için genel af'tan hemen 15-20 gün önce elçabukluğu ile bir parti kuran ve ne kadar anti-faşist mücadele kaçkını varsa partilerinde toplayan TSİP revizyonistleri bugün ellerindekiyılgınlarve korkaklar sürüsünüde ağababaları "resmi" "muhacirler partisi"ne kaptırmanın telaşı içindeler. Dört bir yana çirkef yağdırıyorlar.

TSİP revizyonistlerininin haftalık yayın organları KİTLE son iki sayısında "Devrimci Durum ve Günümüz Türkiyesi" başlıklı bir yazı yayınladı. Yazının büyük bir kısmı her zaman olduğu gibi gene sağa sola "Goşist" saldırıları ile dolu. Yazının bütünü ayrı bir konu. Ancak bütün "goşist", "serüvenci" vs. vs. çirkeflerinin yanı sıra TSİP'liler kendi durumlarını ve proletarya sosyalistlerinin durumunu pek güzel açıklayan bir itirafta bulunmuşlar.

Şöyle yazıyor KİTLE dergisi; ."'sol' revizyonist olan ikinci grup ise (yazının bütününden çıkardığımıza göre bu 2. grup KURTULUŞ'çulardır. 1.Grup ise Devrimci Gençlik Dergisidir.) daha tecrübelidir. Üstelik faşistlerle mücadelede alınan yenilgiler (abç) ... bu ikinci grubu... Leninist doğruların sözde savunulmasına itmiştir."

Bir yığın zırvanın (acemilik-tecrübelilik, "Leninizmi inanmadan savunmak" gibi) yanı sıra TSİP'liler gerçekten doğru bir tesbit yapmışlar. Faşizme karşı mücadele edenlerin o "goşist" dedikleri devrimciler olduğunu kendilerinde kabul etmişler. Faşizmin azgın saldırılarına karşı fabrikalarda, okullarda göğüs gerenlerin, canlarını verenlerin devrimciler olduğunu biliyorlar. Çirkef yağmurunun içinde dahi bu gerçeği gizleyemiyorlar.

Ya kendileri ne yapıyor. Ellerinde kalan son 3-5 yılgın korkağı ağababalarının kaptırmamak için ağababalarından daha çok proletarya sosyalistlerine çirkef atmaya çalışıyorlar. Sosyal pratik TSİP ve benzeri teslimiyetçileri attıkları çamurun içinde boğacaktır.

REVİZYONİSTLER VE OPORTÜNİSTLER GERÇEKLERİ ÇARPITAMAZ

yanlışlık gazi'de alınan boykot kararında değildir!

Halkla sürekli yakın ilişkide olmak zorunda olan insanların yetiştiği ve bu nedenle özel bir önem verilerek faşistlerin örgütlenmeye çalıştığı yerlerin başında da öğretmen yetiştiren okullar gel yor. Bu okullardan biri de Gazi Eğitim Enstitüsüdür.

Kısaca G.E. Enstitüsünde geçen yıl yürütülen devrimci mücadele ve "süresiz boykot" kararı üzerinde duracağız. Aradan bir yıl geçtikten sonra geçen yılki boykotta nereden çıktı demeyin. Çünkü "gökten vahiy gelmişcesine" bugünlerde "Devrimci Gençlik" oportünistleri,PDA ve Halkın Kurtuluşu revizyonistleri ağız birliği etmişcesine "boykot kararına biz baştan karşıydık..boykot baştan yanlıştı." Veya "boykot kararını o zaman ki Dernek Başkanı aldı" gibi sözlerle boykot kararını KURTULUŞ siyasetini takip eden arkadaşlara yıkma hastalığına tutuldular.

Hemen geriye dönüp bakarsak, geçen yıl ki boykot kararını Gazi Eğitim'in ilerici öğrencileri, siyasi gruplar ve AYÖD Yönetimide katıldı. (Ayrıca şunu belirtelim ki; biz bugün de Gazi boykotunun doğruluğuna inanıyoruz.

1975-76 öğrenim yılının başlaması ile faşist-polis-okul idare si işbirliği ile GEE'ne yoğun saldırılar başladı.DevrimciGençlik oportünistlerinin "faşistlere anladıkları dilden cevap vereceğiz" diyerek "dilsiz" kalmalarına rağmen Gazili devrimciler ve ilerici öğrenciler polis-faşist saldırılarına kimlerin karşı koyduğunu bilmektedirler.PDA nın Gazideki minder kaçkını yalancı pehlivanlarının "kitlelerin önüne atılmalıydık..kitleleri revizyonistlere bırakmamalıydık" (Halkın Sesi Sayı: 76 ve83) gibi keskin naralarının ciddiye alınacak yanını bulamıyoruz. Çünkü PDA her zaman olduğu gibi faşistlere karşı dövüşmeyi "revizyonistlere bırakıyordu.

Bir yanda faşist-polis saldırıları ve devrimcilerin kitleler den soyutlanmak istenmesi (Gazi' nin "faşist kuşatımı"da göz önüne alınırsa) diğer yanda öğrenci lerin artan ekonomik-demokratik ve akademik acil talepleri,özellikle okulda eğitim ve öğrenimin yapılamaz hale gelmesi boykotu kaçınılmaz kılıyordu. 3Kasım 1975 tarihinde okulun bütün kitlesinin talebiyle süresiz boykot ilan edildi. Ertesi gün de Dernek Başkanı bir suçlamayla tutuklandı.

Bundan sonra Dernek yönetimine "Devrimci Gençlik"çiler hakim oldular. Boykotu sürdürmeye başladılar. Eylemlerde ve toplantılarda insiyatifsizlik, dar grupçuluk anlayışı,"devrimci muhalefet"ile lafazanlıklar, hızlı bir şekilde kurulan "boykot komitele ri"nin aynı hızla laçkalaşması, öğrenci kitlesinden kopmayı ve başarısızlıkları getirdi.

Bu arkadaşlar, süresiz boykotu " ömrünün sonuna kadar" okula gitmemek sandılar. Somut koşulların somut analizini yapıp, buna uygun mücadele metodlarını geliştiremediler. Yalnızca, sokaklara "boykotumuz 112.gününde...kararlıyız" gibi yazılar yazmakla ve basına bildiri vermekle yetindiler. İlerici öğretim üyeleri ile ilişkiler kurulmadan, Milli Eğitim Bakanlığından 40 kez randevu isteyip her seferinde "atlatılarak" "mücadeleyi sürdürmeye" çalıştılar. Böylece baştan var olan öğrenci kitlesinin devrimcilere olan güveni sarsılmış, devrimcilerin insiyatifi giderek azalmıştır. Yavaş,yavaş öğretmenliğe dönmeler başlamış,okula git meler azalmış kimileride işe gir miştir.

Devrimci Gençlik oportünist - leri ve PDA'cılar bir yıl boyunca "kararlı" bir şekilde sürdürdükleri boykotun başarısızlıkları için, dürüst davranıp özeleştiri yapacakları yerde, nihayet uyanık bir çabuklukla ve ağızbir liğiyle "Biz boykota karşıydık.. boykot yanlıştı..boykot kararını da şunlar aldı..." gibi devrimci dürüstlükle bağdaşmayan bir suç lamaya giriştiler.Bu telaş onları "Yanlış,boykotun ilanındaydı, onuda biz ilan etmedik..." diyerek sorumluluktan ikiyüzlüce kaç maya kadar götürdü.Kaçaklar, kaçaklar hanesine! Devrimciler elbette Gazi Eğitim'deki mücadeleyi kararlılıkla sürdüreceklerdir Yanlız, arkadaşlardan olayları devrimci dürüstlükle değerlendirmelerini isteriz.İki yüzlülük ve çamur atmak , yanlız PDA'ya ve "mültecilerin Türkiye temsilcileri"ne değil, Devrimci Gençlik'çi arkadaşlara da hayır getirmez...

GAZİ EĞİTİMLİ DEVRİMCİLER

Gençliğin Devrimci Mücadelesini Proletaryanın Devrimci Mücadelesine Tabi Kılalım !

PROLETER DEVRİMCİLERİNİN ÖĞRENCİ GENÇLİK İÇİNDE ÜÇLÜ BİR GÖREVLERİ VARDIR: I) EN GENİŞ ÖĞRENCİ KİTLELERİNİN EMPERYALİZME, OLİGARŞİYE, FAŞİZME VE ŞOVENİZME KARŞI SEFERBER EDİLMESİ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN KİTLE ÖRGÜTÜNÜN TÜM ÖĞRENCİLERİ KUCAKLAMASI. 2) ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN, İŞÇİ VE EMEKÇİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ İÇİN DE SEFERBER EDİLMESİ. 3) GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİ, İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜNDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNE TABİ KILMAK...

Ülkemizdeki sınıflar mücadelesinde öğrenci gençliğin önemli bir konumu vardır. Emperyalizme ve oligarşiye karşı demokratik halk devrimi mücadelesinde öğrenciler toplumun en dinamik, en atılgan kesimidirler. Onların bu özellikleri bir ölçüde genç olmalarındandır. Genç insanlar, özellikle de üretim sürecinin dışında olan gençlik, çok zaman bu dinamiklik ve ataklık özellikleriyle sosyal mücadele içinde yer alırlar. Çeşitli ülkelerde, çeşitli tarihi süreçlerde öğrenci gençliğin bu konumunun sayısız örneklerini göstermek mümkündür.

Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde, sömürge ülkelerde ise öğrenci gençliğin önemi daha fazladır. Burjuva demokratik devrimlerini tamamlayamamış, sanayileşmemiş sömürge ve yarı sömürgeler de proletarya sınıf olarak nitel ve nicel olarak zayıftır. Proletaryanın bu nisbi zayıflığı durumunda aydınlara, özellikle de genç aydınlar olan öğrencilere düşen görevler daha fazladır.

Bildiğimiz gibi Marksizm-Leninizm, yani proletaryanın sınıfsal ideolojisi bir ülkede önce aydınlar arasında yayılır. Bu, aydınların daha fazla okuma, tartışma olanaklarından gelir, başka bir deyişle enttellektüel olma özelliklerinden gelir. Sınıfsal çıkarlardan daha uzak olan, henüz düzenle tam anlamıyla bütünleşmemiş olan öğrenciler ise sosyalizmin bilimine daha yatkındırlar. Marksizm-Leninizme sadece okumak, yazmak, tartışmak biçiminde yaklaşmazlar, onu eyleme geçirmeye çalışırlar. İşte bu nokta, o güne kadar aydınlar arasında gelişmiş olan Sosyalist hareket için bir dönemeç noktasıdır. Hareket ya (nitel ve nicel gücü ne olarsa olsun) proletaryanın kendiliğinden hareketi ile birleşmek için çalışacak, yani sosyalizmin bilimini, Marksizm-Leninizmi proletarya hareketine egemen kılacaktır ya da kendine özgü bir rota çizecek ve kendi başına bir küçük-burjuva sosyalist hareket olarak devam edecektir. Birinci yol izlendiği takdirde devrimcı bir proletarya hareketi doğacaktır. İkinci yol izlendiği takdirde ise güdük ve çarpık, kendiliğinden bir proletarya hareketinin yanı sıra gene güdük ve çarpık bir küçük burjuva sosyalist hareketi oluşacaktır.

Bir çok sömürge ve yarı-sömürge ülkede, proletarya partilerinin oluşmasında öğrenci hareketlerinin büyük ve önemli rolü olmuştur. Vietnam bunun en iyi örneklerinden biridir. Ama hiç bir zaman (Vietman dahil) öğrenci hareketi proletarya partisine dönüşemez.

İçinde bulunduğumuz tarihi şartlarda ülkemizde, proletarya sosyalistlerinin görevi sosyalizmin bilimini proletarya mücadelesine egemen kılmaktır. Öğrenci gençliğin mücadelesini ise proletaryanın devrimci mücadelesine, yani Marksizm-Leninizmi tabi kılmaktır.

Bir yandan da gençliğin en geniş yığınlarını, en geniş yurtsever demokrat, devrimci yığınları emperyalizme ve faşizme karşı birleştirmeliyiz. Gençlik hareketi içinde daima bu ikili görevi hatırlamalı ve ona göre hareket etmeliyiz.

Türkiye somutunda, yığınlar emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesinin yanı sıra şövenizme karşı mücadelede de birleşmelidir. Tutarlı bir demokrat olmanın temel şartıdır bu. Oysa, gerek Türkiye sosyalist hareketinde, gerekse bugün gençliğin tek merkezi kitle örgütünün başına çöreklenmiş olan yönetici klik şövenizme karşı mücadeleyi görmemezlikten gelmektedir. Bu, esasında onların ulusal sorun üzerine herhangi bir görüşlerinin olmamasından kaynaklanmaktadır. AYÖD, İYÖD ve DGDF' nin yönetici kliklerinin çeşitli konularda olduğu gibi, ulusal sorundaki bu tutarsızlıklarını, politikasızlıklarını da teşhir etmeliyiz. Anti-şövenizm ilkesini gençliğe egemen kılmalıyız.

Sonuç olarak, bir kere daha tekrarlayalım: gençliğin devrimci mücadelesini proleteryanın devrimci mücadelesine tabi kılmak için, proletaryanın kendiliğinden mücadelesini devrimci mücadeleye tabi kılmak için mücadele etmeliyiz.

Bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde sorun budur. Birinci yolu, yani Marksizm-Leninizmi proleteryaya egemen kılmak, sosyalist aydın hareketini prolstarya hareketi ile birleştirmek proleter devrimcilerinin tarihi görevidir.

Bugün ülkemizde durum nedir. Her şeyden önce Türkiye proletaryası çok genç, yeni bir sınıftır. Burjuva demokratik devrimin tamamlanmamış olmasının sanayileşmemenin getirdiği bir özelliktir bu. Köklü bi[illegible]imci geleneği yoktur. Ancak bütün bunlardan varılması gereken sonuç, Türkiye proletaryasının nitel ve nicel varlığının tartışılması değildir. Türkiye proletaryası sayısız kereler nitel ve nicel varlığı üzerinde tartışılamayacağını kendi eylemleriyle ispatlamıştır. Bunu en kör gözlere bile göstermiştir. Bütün tecrübesizliğine, geleneksizliğine ve sosyalizmin bilimi ile silahlanamamış olmasına rağmen göstermiştir.

Evet, Türkiye proletaryasının nitel ve nicel varlığı, üzerine tartışılamaz. Hele her geçen gün biraz daha çoğalan, güçlenen nicel varlığı hiç, tartışılamaz.

Ne var ki, Türkiye proletaryasının kendi sınıfsal ideolojisi ile donanmış olduğu, sosyalist hareketle kaynaşmış oiduğuda söylenemez. Ülkemizde sosyalist hareketin en temel özelliği içinde bulunduğu teorik keşmekeşdir. Bugünkü esas görevde bu teorik keşmekeşi durdurmak, netleştirmektir ve bir yandan da sosyalist hareketi proleterya hareketi ile birleştirmektir. İşte bu noktada da karşımıza öğrenci gençlik hareketi çıkmaktadır.

Esas olarak anti-emperyalist, anti-faşist bir bilince sahip olan, devrimci ve mücadeleci bir geleneğe sahip olan öğrenci gençlik hareketine doğru bir biçimde yaklaşmak ve doğru bir biçimde kavramak gerekir.

Öğrenci gençliğe bakış açısında Türkiye solunda iki temel yanlış eğilim vardır. Bunlardan birincisi ki genellikle teslimiyetçi, revizyonist akımlardan oluşmaktadır, öğrenci gençliğin mücadelesini hiç görmemezlikten gelirler. Toplumun bugün için bu en dinamik kesiminin anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelesini küçümserler. Esasta, bu tavırları onların anti-faşist müçadeleden kaçmalarını gizleme çabasından başka birşey değildir. "Gençliğin yolu içşi sınıfının yoludur" şeklindeki doğru görünümlü bir sloganın ardında teslimiyetçiler, revizyonistler biryandan gençliğin anti-faşist mücadelesinden kaçıyorlar, bu arada faşizme ve emperyalizme karşı dövüşen gençliği "goşistlikle" suçluyorlar, diğer yandan da çevrelerinde topladıkları -şüphesiz içinde bir çok iyi niyetli, samimi unsurunda bulunduğu- yılgınlar sürüsünü " işçi sınıfının yolu" diye, diye proletaryanın ekonomik mücadelesinin peşine takıp, sendikal mücadelenin kuyruğuna takmaktadırlar.

Revizyonistlerin bu bakış açısının yanı sıra ikinçi yanlış eğilim gençlik hareketinden (öğrenci hareketinden) Marksist-Leninist hareket, proleterya partisi yaratmaktır. Bu da birincisinden daha aşağı kalır bir yanlış değildir.

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

AYÖD 2. OLAĞAN KONGRESİ ÜZERİNE...

71'E GETİRDİĞİMİZ ELEŞTİRİLER BİZİM ÖZELEŞTİRİMİZDİR. BİZ BU ELEŞTİRİLERİ ÖNCELİKLE KENDİMİZE, GEÇMİŞİMİZE YÖNELTTİK ELEŞTİRİLERİ, BUGÜN GEÇMİŞİ LAFTA SAVUNANLARA YÖNELTMEDİK. ÇÜNKÜ BİZ BU GRUPLARIN GEÇMİŞİN SAVUNMASIYLA UZAKTAN YAKINDAN İLİŞKİLERİNİN OLDUĞUNA İNANMIYOR UZ.

"DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE, REVİZYONİSTLER, KARŞI DEVRİMLE TAM BİR AĞIZ BİRLİĞİ İÇİNDE 12 MART'TAKİ PROLETER DEVRİMCİ HAREKETE SALDIRIYORLAR. DEVAM EDİN BAYLAR ! BU ŞARLATAN VE BAĞIŞLANMAZ UKELALIKLARINIZA. DEVAM EDİNKİ MASKENİZ DAHA ÇABUK AŞAĞIYA İNSİN."

Ankara'da öğrenci gençliğin merkezi örgütü olan AYÖD'ün 2. olağan kongresi geçtiğimiz günlerde yapıldı.

Oligarşinin faşist saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde yapılan kongre, öğrenci gençlik hareketinin sorunlarının genişliğine tartışılması ve bir takım gerçeklerin bir daha ortaya dökülmesi açısından epey yararlı oldu.

Kongreye katılacak delegelerin tesbit edilmesi için tüm fakülte ve yüksek okullarda yapılan seçimlerde çeşitli siyasi gruplar, özellikle gençlik sorunu ve günümüzdeki devrimci harekete bağlı olarak gençliğin örgütlenmesi ve anti - faşist bir birliğin oluşturulabilmesinin yolları üzerinde durdular.

Delege seçimlerinin yapıldığı ilk yer ODTÜ'idi. Seçim sonuçları bir anlamda kongrenin de sonucunu tayin edecek nitelikteydi "Devrimci Gençlik"çiler delegelerin tümünü kazanmışlardı.

Diğer okullarda da seçimler yapıldı. Delege seçimleri daha önce de belirttiğimiz gibi yoğun bir tartışmayla geçti. Devrimci hareket içindeki tüm oportünist ve revizyonist görüşler yurtsever demokrat, devrimci öğrenciler önünde proleter sosyalistleri tarafından teşhir edildiler. Proleter sosyalistlerinin anti-faşist ilkeleri engeniş öğrenci yığınlarına anlatıldı.

Ankara Üniversitesine bağlı okulların büyük çoğunluğunda delege seçimlerini *KURTULUŞ*'un ideolojisini ve politikasını izleyenler ve Çin Şabloncusu gruplar kazandı. Hacettepe Üniversitesinde ise proleter sosyalistleri polis-jandarma ve faşist işbirliğine karşı izledikleri tutarlı politikalarının sonucu, kitlenin büyük çoğunluğunun oylarını alarak en fazla delegeyi kazanan grup oldular.

Delege seçimleri sırasında nisbi temsil sisteminin uygulanması doğrultusunda bir mücadele sürdürüldü. Eleştiriler yapıldı. çoğunluk sisteminin anti-demokratik olduğu ve gençlik içindeki değişik grupların gerçek güçlerini yansıtmadığı tekrar, tekrar vurgulandı. Bir çok okulda nisbi temsil sistemi doğrultusunda kararlar alındı.

Delege seçimleri bir gerçeği gün ışığına çıkardı: Faşist saldırıların yoğun olduğu ve faşist işgallerin kırılması için mücadelenin sürdürüldüğü okullarda büyük çoğunlukla "Devrimci Gençlik"çiler mağlup oldular. Hemen hemen hiç delege çıkaramadılar.

Oligarşinin okullarda yarattığı fiili durum son tahlilde "Devrimci Gençlik"çilerin işine yaramıştır. Örneğin bir ODTÜ'deki rahat seçim ortamı diğer okullarda mevcut değildi. ODTÜ seçimlerine çok kişinin katılmasına rağmen (seçimler okulun içinde yapıldı) aynı durum diğer okullarda koşullar farklı olduğu için uygulanamadı. Bu durum da zorunlu olarak "Devrimci Gençlik"çilerin kongrede daha çok delegeyle temsil edilmesine olanak yarattı.

ÖĞRENCİ HAREKETİ ÜZERİNDEKİ TERÖR YOĞUNLAŞIYOR

Kısa süren kongre çalışmaları sırasında *KURTULUŞ GRUBU* adına söz alan bir delege *"Oligarşinin saldırılarının alabildiğine yoğunlaştığı, sosyalistlerin ve diğer yurtseverlerin sokak ortalarında vurulduğu, öldürüldüğü, öğrenci gençlik hareketinin çok güç bir dönem yaşamakta olduğu günümüzde, AYÖD 2. Olağan Kongresi, bir takım gerçeklerin tekrar vurgulanarak ortaya dökülmesi ve öğrenci gençlik hareketinde anti-faşist birliğin sağlanabilmesi açısından, daha çok önem kazanmaktadır"* diyerek, öğrenci gençlik örgütlenmesine doğru bir yaklaşımda bulunabilmek için geneldeki sorunlara açıklık getirilmesi gerektiğini belirtti.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ

Emperyalizm tahlilleri ve 3. bunalım dönemi üzerinde de duran konuşmacı, bu konudaki revizyonist görüşlerin emperyalizme karşı mücadeleyi hedefinden saptırmaya çalıştığını açıklayarak: *"Bildirilerde, yürüyüş ve mitinglerde, artık KAHROLSUN AMERİKA sloganı atılmamakta, veya bu konuda gerektiği gibi propoganda ve ajitasyon görevleri yerine getirilmemektedir"* dedi.

71 SİLAHLI DİRENİŞİNİ DOĞRU BİR BİÇİMDE KAVRAYALIM

DEV-GENÇ ve 71 Silahlı Direnişine ilişkin proleter sosyalistlerinin görüşlerinin ne olduğunu bir kere daha anlatan konuşmacı, bunlardan çıkarılması gereken dersler üzerindede durdu. "Kesintisiz Devrim"de savunulan görüşleri de eleştiren *KURTULUŞ GRUBU*sözcüsü uzun açıklamalarının sonunda: *"71'e getirdiğimiz eleştiriler, aynı zamanda bizim özeleştirimizdir. Biz, bu eleştirileri öncelikle kendimize, geçmişimize yönelttik. Eleştirileri, bugün geçmişi lafta savunanlara, hele bu savunmayı köstebekler gibi çalışanlara ve kendilerinden başka herkesi red cephesi diye suçlayanlara yöneltmedik. Çünkü biz bu grupların geçmişin savunmasıyla uzaktan-yakından ilişkilerinin olduğuna inanmıyoruz. Bir takım 'orjinal' katkılarla ve 'partimiz, kadrolarımız yok', 'asgari örgütlenmeyi sağlamak gerek' kıvırtmalarıyla, sorunlardan kolayca kaçacaklarını sananlar, ileride devrimci harekete karşı olan sorumluluklarının hesabını bile veremiyecek bir duruma düşeceklerdir"* dedi.

Daha sonrada, Türkiye devriminin yolunun ne olması gerektiği üzerinde duran konuşmacı: Çin Sovyet çatışması, revizyonizm, geriye dönüş, üç dünya tahlilleri, vb sorunlar üzerinde de durdu. "Devrimcilerin Birliği" sorunundan ne anlaşılması gerektiğini anlattı. Konuşmasının bu bölümünde *KURTULUŞ GRUBU* sözcüsü özetle şunları anlattı:

"71'e damgasını vuran örgütlerden birinin devamı iddiasında bugün sosyal-emperyalizm cephesinde, etkinlik kurma mücadelesi veren gruplardan biri, henüz 71 hareketine 'troçkizm', 'sol maceracılık'diye küfretmeden önce 71'e yöneltilen saldırılar konusunda doğru bir tesbit yapmıştı. Bugün kullandığı o sözcükleri, bir kere daha biz tekrarlıyarak bu konudaki görüşlerimizi noktalayacağız: DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE, REVİZYONİSTLER, KARŞI DEVRİMLE TAM BİR AĞIZ BİRLİĞİ İÇİNDE 12 MART'TAKİ PROLETER DEVRİMCİ HAREKETE SALDIRIYORLAR. DEVAM EDİN BAYLAR ! BU ŞARLATAN VE BAĞIŞLANMAZ UKELALIKLARINIZA. DEVAM EDİN Kİ, SOSYALİZM ADINA TAKTIĞINIZ MASKENİZ DAHA ÇABUK AŞAĞIYA İNSİN.

"SÜREKLİ FAŞİZM" TEORİSİ YANLIŞTIR

Sonra da ülkemiz somutuna ilişkin *KURTULUŞ*'un tesbitlerinin ne olduğunu anlatan konuşmacı, oligarşi, devlet biçimi, sürekli faşizm, demokratik devrim ve devrimci hareketin acil sorunlarına ilişkin görüşleri açıkladı. Sürekli faşizm anlayışını eleştiren sözcü, bu konuya değinirken şunları söyledi:

"Kesintisiz'de, sürekli faşizm kavram olarak kullanılmamakla birlikte, bilindiği gibi bir tek paragrafta faşizm sorununa değinilmiştir. Ama yine Kesintisiz dikkatle incelendiğinde, oligarşik devlet sözcüklerinin de kullanıldığını görüyoruz. Ayrıca bir yerde de, EMPERYALİST DÖNEMDE BURJUVAZİNİN SERBEST REKABET, MİLLİYETÇİLİK VE DEMOKRATİK YÖNETİM İLKELERİNİ TERKEDEREK, YERLERİNE TEKEL, KOZMOPOLİTİZM VE OLİGARŞİK DİKTA'YI İKAME ETTİĞİ yazılıdır. Yine o dönemde hareketin yayınladığı bildirilerde de kullanılan kavram genellikle faşizm değil, oligarşidir.

71'de devlet biçimleri tartışması yoktu. Bu konuda kadroların kafalarında somutlaşmış bir görüş yoktu. Bu konudaki bulanıklık zorunlu olarak Kesintisiz'e de yansımıştır.

Arkadaşlarımız, oligarşik devlet sorununun altından kalkamayacaklarını anladıkları için faşizm konusunda yazılan bir paragraftaki görüşleri ele alıp geliştirmişler ve yine kendi idialarına göre bir anti-faşist eylem programı bile oluşturmuşlardır. Arkadasların bize yönelttikleri eleştiride esas olarak budur. Bizim anti-faşist eylem programımız var, Kurtuluşun ise yok 'diyorlar. Bu çirkin bir iftiradan başka bir şey değildir."

AYÖD YÖNETİMİ İÇİN SORUMLULUK İSTİYORUZ

Konuşmasını demokratik kitle örgütlerinin niteliği üzerinde durarak ve özellikle anti-şövenist olma ilkesinin Kürt sorunuyla olan bağını vurgulayarak sürdüren *KURTULUŞ GRUBU* sözcüsü AYÖD ve DGDF'ye ilişkin görüşleri şöyle açıkladı:

"Biz, bugünkü somut durumda tek başına bir grubun, öğrenci gençliği faşist saldırılara karşı koruyamayacağı ve bir anti-faşist birlik yaratamayacağı inancındayız. Bu nedenle AYÖD yönetimi için biz de sorumluluk almak istiyoruz.

DEVRİMCİ GENÇLİK'Çİ ARKADAŞLARA TEKLİF EDİYORUZ: yönetimde bize de yer verin. Bu hem öğrenci gençlik hareketinin güçlenmesinde bir etken olacaktır, hem de ve en önemlisi iki grup arasında olumlu bir diyaloğun geliştirilmesinde, hatta konuşmamızda sürekli vurguladığımız "Devrimcilerin Birliği"nin yaratılmasında önemli bir adım olacaktır. Çünkü bu tavır sadece burada kalmayacak, Türkiye'nin her yerinde iki grubun birliğinin sağlanmasında oluşturulması gereken bir ideolojik ve siyasi temel içinde olumlu bir adım olacaktır.

Bu teklifi, emekçi halkların kurtuluşu yolunda sorumluluk duyan devrimciler olarak yapıyoruz Devrimci bir görev olarak gördüğümüz için yapıyoruz bu teklifi....Bundan sonrası, bizim dışımızdadır. Arkadaşların teklifimizde, herhangi bir art niyet düşüncesi aramayacaklarını ve bu konuda sorumluluklarının bilincinde olacaklarını umarız."

OPORTÜNİZM MAHKUM OLUYOR

KURTULUŞ GRUBU'nun görüşlerine karşılık tekbir cevap bile getiremeyen "Devrimci Gençlik" oportünistleri, sadece "geçmişin teorik temellerinin hepsini inkâr ediyorsunuz", biçimindeki laflarla ve demogoji ile işi geçiştirmeye çalıştılar.

Kongre sonunda yapılan seçimleri "Devrimci Gençlik"çiler kazandılar. Proleter sosyalistleri bundan sonra da AYÖD içinde mücadelelerini sürdürmeye ve tüm oportünist ve revizyonistlerin gerçek yüzlerini gençliğe göstermeye kararlılıkla devam edeceklerdir.

KURTULUŞ'A BASKILAR...

İLERİ'nin birinci sayısı "yasaklanması muhtemel" gerekçesi ile, mahkeme kararı olmadan toplatıldı.

13 Ocak 1977 günü Diyarbakır KURTULUŞ DERGİSİ bürosu basıldı. Büroda bulunan arkadaş polisler tarafından emniyete götürüldü.

Polis arabasında dolaştırılan ve tehdit edilen arkadaş daha sonra savcılığa götürüldü. Savcı'da KURTULUŞ'un sorumlusu ve sahibinin bulunmasında kendilerine yardımcı olunmasını isterken "biz konuşturmasını biliriz"diyerek tehditler savurdu.

Her sayısı toplatılan ve çeşitli illerde valilerin, emniyet müdürlerinin kitapçı ve bayiler üzerinde yoğunlaştırdıkları baskılara rağmen KURTULUŞ ve İLERİ yılmadan çıkmaya devam edecektir.

İbrahim KAYPAKKAYA

Vehbi ARAT

İsmail Gökhan EDGE

HALKIM BEN PARMAKLA SAYILMAYAN
SESİMDE PIRIL PIRIL BİR GÜÇ VAR
KARANLIKTA BOY ATMAYA
SESSİZLİĞİ AŞMAYA YARAYAN
ÖLÜ YİĞİT GÖLGE VE BUZ NE VARSA
TOHUMA DURURLAR YENİDEN
VE HALK TOPRAĞA GÖMÜLÜ
TOHUMA DURUR BİR YERDE
BUĞDAY NASIL FİLİZİNİ SÜRER DE
ÇIKARSA TOPRAĞIN ÜSTÜNE
KIRMIZI GÜZELİM ELLERİYLE
SESSİZLİĞİ BURGU GİBİ DELER DE.
BİZ HALKIZ YENİDEN DOĞARIZ
ÖLÜMLERDE...

PABLO NERUDA

TERÖR VE İŞKENCE ONLARI KURTARAMAZ !

Emperyalist kampın jandarması Amerikan emperyalizminin ve kuklalarının Asya,Afrika, Latin Amerıka ve ortadoğu halklarından ağır darbeler yediği,bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayraklarının dünyanın dört bir yanında yükselmeye devam ettiği ve yeni zaferler kazandığı günlerde yaşıyoruz. Emperyalistler ve ortakları hızla iflasa gidiyorlar. Sosyalist kamp, içindeki sarsıntılara, şiddetli mücadelelere rağmen gelişiyor.Uluslararası sosyalist hareketteki bunalıma rağmen, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmini kavrayıp,ülkelerinin somutuna uygulayan devrimci güçler gelişip büyüyor. Ve başarı kazanıyorlar.

Dünya'da ilk sosyalist devrimın zaferinden bu yana 60 yıl geçti.Her geçen yıl tarihin tekerleğinin sosyalizmden yanadöndüğünü, toplumların sınıfsız ve "herkesten yeteneğine, herkese ihtiyacına göre" ilkesinin egemen olduğu bir dünyaya doğru ilerlediğini ispatladı,ispatlıyor.

Emperyalizm çağında ekonomik politik, kültürel, ideolojik vb her alanda genel bir bunalıma giren kapitalizm, tekel öncesi dönemin serbest rekabet, burjuva demokrasisi ve milliyetçiliğinin yerine tekel, oligarşi ve kozmopolitizmi yerleştirdi.Ekonomik hayatta tekellerin egemen olması, siyasal alanda demokrasinin, bütün demokrasinin inkarı oldu. Burjuva demokrasisinin yerini oligarşik diktatörlükler aldı. İç ve dış siyasette gericilik olan emperyalizm, proleter devriminin şartlarını olgunlaştırdı.1917 Büyük Ekim Devrimini bir dizi devrimler izledi. Dünyanın rengi değişti, değişiyor.

Artık son saatlerini yaşayan emperyalistler ve uşakları ölümlerini biraz daha geciktirebilmenin gayreti içinde, son çırpınışlarını yapıyorlar. Bu çırpınış onlara çare gibi görünüyor.Bu "çare"nin adı Birleş - miş Milletler tarafından bile insanlık suçu olarak nitelenen ve karar altına alınan faşizmdir. "Faşizm, finans kapitalin en gerici, en bağnaz, en şöven en emperyalist unsurlarının açıktan açığa terörcü diktatörlüğüdür."'"Dizginlenmemiş bir bağnazlık ve kudurmuş bir gericiliktir faşizm."

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?

Ulkemiz ekonomisinden politikasına, kültüründen sanatına kadar Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçilerinin denetimi altındadır. Emperyalizme bağımlı yerli tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin oligarşik diktatörlüğü vardır Türkiyede.

Gün geçmiyor ki okullarda, yollarda devrimciler vurulmasın fabrikalarda işçiler kurşunlanıp öldürülmesin. Gün geçmiyor ki köylülerin üzerine jandarmalar sürülüp dipçiklenmesin;yurtseverler işkencehanelerde katledilmesin. Nedir bu olanlar ? Daha ne zamana kadar sürecek bu işkence, bu zulüm ?

Fabrikaların önünde işsiz kuyrukları,kahvelerde işsiz yığınları neden ? Açlık, susuzluk ve soğukların yanı sıra Kürt ulusu üzerindeki baskılar, katliamlar neden?

İşsizliğin,pahalılığın,katliamların sorumlusu biravuç sömürücüdür. Emperyalistler,yerli tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleridir. Ülkeyi cehenneme çeviren bunlardır. Halklarımız için yaşamayı ateşten bir gömlek haline getiren bunlardır

Oligarşi, işçilerimizin işgücü ,köylülerimizin alınteri, halkların sömürü ve talanı,yurtsever, devrimci gençlerimizin kanları üzerinde sürdürüyor saltanatını.Yine Kürt ulusunun sömürgeciliğe ve ulusal baskılara karşı mücadelesinin düşmanı bu bir avuç sömürücüdür. Oligarşidir.

Türkiye'de bir takım demokratik haklar lafta da olsa vardır.Fakat insanca yaşamak isteyen yoksul halkımızın, öğrenim özgürlüğü, can güvenliği isteyen gençlerimizin, özgürlük isteyen Kürtlerin mücadelesi karşısında oligarşi baskı ve terörünü daha da arttırıyor.Türk ve Kürt halklarının emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelesi bugün önder bir örgütten yoksun da olsa, bu bir avuç sömürücüyü korkutuyor. Örgütsüz ve bin bir parçaya bölünmüş sosyalist hareketimiz dağınıklığına rağmen yine de onları tedirgin ediyor.Ülkemizi kendileri için dikensiz gül bahçesi yapmak isteyen oligarşi "çare"yi faşizmde arıyor. Bütün devletler gibi, oligarşik devlet te, egemen olmayan sınıf ve tabakalar üzerinde şiddet ve baskıyı sistemli bir şekilde uygulayan bir mekanizmadır. Ordudur,polistir, bürokrasi, hapishane ve yargı organlarıdır.

Burjuvazinin egemenlik sistemlerinden biri olan faşizm, halklar üzerinde eşi görülmedik bir baskı, işkence ve katliamlar rejimidir. Bugün Türkiye'de oligarşik diktatörlüğü yetersiz bulup, faşist diktatörlük tezgahlamaya çalışanlar,kendilerine muhalif tek bir sesin dahi olmadığı bir ülke istiyorlar.

Egemen sınıflar.ayaklarının altından bir şeylerin kaydığını hissetmeye mi başladılar? İşte o zaman günlük olağan işler haline gelmiş jandarma dipçiği,karakol falakası, hapishanelerin meydan dayağı yetersiz bulunmaya başlanır. o zamana kadar uygulanan yöntemlere ek yeni yöntemler uygulamaya konur. İnsanlarımızın sokak ortalarında kurşunlanması alabildiğine artar. Elektrikli işkence masalarında erkeklerin, kadınların orasına burasına cop sokulur. İnsan aklının almıyacağı sadistlikler yapılır. İşkence nedir ? "İşkence, korku içinde bulunan insanların, kendi korkularını gidermek için yaptıkları gaddarlıklardır." (Engels)

Evet, işkence korkunun açığa vurulmasıdır. Ama korkunun ecele yararı yoktur. Katliam nedir ? Yıkılmaya, ölmeye yüz tutmuş egemenlerin hunharlıklarıdır. Katliam, sınır boylarında yoksul Kürt köylülerinin kurşunlanmasıdır; Kızıldere'de, Nurhak'ta, Malatya'da, Antep'te, bombalanmasıdır sosyalistlerin.

Bütün bu insanlık dışılığına, canilik ve sadistliğine rağmen işkence olağandır. Sınıflar mücadelesidir bu. Egemen sömürücü sınıflar yerlerinden olmamak için işkence yapmak zorundadırlar. Katliamlar düzenlemek zorundadırlar.

Sömürü ve zulme son vermek için ezilenler işkenceye dayanmak zorundadırlar. Katliamlara göğüs germek zorundadırlar somurülenler. Sınıflar mücadelesinin bir gereği olan işkenceye dayanmakta, katliamlara boyun eğmemekte en kararlı insanlar sosyalistlerdir. Öyle olmak zorundadırlar. Sosyalistler, işçi sınıfı ve halkların öncüsüdürler. Öncülük soyut bir kavram değildir, somuttur. Uzağı görmekte önde, bilimde önde, savaşta önde, kısacası mücadelenin her alanında önde olmaktır öncülük. Kendisini işçi sınıfının davasına vermiş, gün 24 saat proletarya ve emekçilerin mücadelesi uğrunda koşturan, polisle mücadele sanatını kavrayıp, uygulayabilen insandır proletaryanın devrimcisi.

"...etimi parçalara ayırabilirsiniz; kemiklerimi ufalayabilirsiniz, soluğumu kesip kalbimi durdurabilirsiniz. Fakat maneviyatımı, devrimci ruhumu ve ihtilâlci düşüncemi, işte hiçbir zaman onları zaptedip, önünü alamazsınız." (Direnme Savaşı)

İşte böyle diyen ve gereğini yapan insanlardır Sosyalist. Devrimcinin inancının sağlamlığının, kuvvetinin sınandığı zor bir deneydir işkence.

Devrimin engebeli, dolambaçlı, sarp yollarında geçilmesi zorunlu bir tezgâhtır işkence. Oligarşinin gorillerine karşı yiğitçe direnilecek, onlara baş eğdirilecek bir yerdir işkencehaneler.

Türkiye'de geçen yıl oligarşinin resmi ve sivil köpeklerince 104 devrimci ve yurtsever öldürüldü. Binden fazla devrimci yaralandı. Sekizbin yurtsever ve devrimci gözaltına alındı. Sadece son iki ayda ölen devrimcilerin sayısı 18 ve 88 ağır olmak üzere 300 yaralı.

1977'nin şu ilk iki haftasında Necip BOZALIOĞLU, Ahmet SÖKEN, Cafer ERDEM, Rifat ÇİÇEK ve Yaşar ÇATALBAŞ öldürüldüler. Artık ölümler "zincirleme" olmaya başladı. Daha şehitlerimizden biri toprağa verilmeden, onun cenaze töreninde bir diğerini kaybediyoruz.

Bu işkenceler, katliamlar, kurşunlamalar neredeyse kanıksanacak hale geldi. İnsanlarımız sağırlaştırılıp, daha büyük katliamlar için ortam hazırlamaya çalışıyor oligarşi. Bütün bunların sınıflar mücadelesinin bir gereği olduğunu bilerek devrimciler işkence ve zulüme karşı koyacaklardır. Sadece karşı koymakla kalmayacak, halklarımızın sağırlaştırılmasına engel olacaklardır. Bu da ancak siyasi gerçekleri açıklama kampanyasını daha örgütlü, düzenli şekilde yürütmekle sağlanabilir.

Işkence ve siyasi cinayetleri açıklamak, faşizmin işkence ve kitle cinayetleri sistemi olduğunu kavratmak, bütün yurtseverlerin ve namuslu insanların bir araya gelmesine yardım edecektir. Ancak böylesine bir birlik faşizmi engelleyebilir, oligarşinin diktatörlüğüne son verebilir.

Sosyalistler her alanda olduğu gibi, işkence ve cinayetleri açıklamak, hesabını sormak ve oligarşinin işkencelerine karşı koymakta en başta olacaklardır.

Sosyalist mücadelenin tarihinde, işkencelerden başı dik ya da ölü çıkan insanlarımız da vardır.İnancını, her şeyini yitiren insanlar da vardır. Ya da işkencehanelerden yüreği buruk çıkanlar da vardır.

Proleter devrimcisi o dur ki işkencehanelerden başı dik çıkar. Ya da cesedini çıkarırlar. Çözülenlerden, teslim olanlardan dersler çıkartalım. Boyun eğmeyenleri örnek alalım. Emekçi halklara bağlılığımızı ve sorumluluğumuzu bir an dahi unutmayalım.

"biz dönmeye değil ölmeye geldik" diyen Kızıldere şehitlerinin, ser verip sır vermeyen Kaypakkayaların mücadelesi bütün yurtseverlere, devrimcilere örnek olsun! Ne işkence,ne ölüm bizleri halklarımızın mücadelesine bağlılıktan ayıramaz! Hapishaneler, idam sehpaları yüreklerimizdeki devrim ateşini söndüremez! Cesaret ve aklın gücüyle ileri..Kurtuluş için ileri...

OLİGARŞİ ÜZERİNE

ÜLKEMİZDE OLİGARŞİ

Türkiye solunda tartışılan önemli kavramlardan biri de oligarşi kavramıdır. Genel olarak doğru kavranılmayan bu konuda başlıca üç yanlış eğilim vardır. Birinci yanlış eğilim oligarşi kavramını tamamen inkar etmektedir yada sadece finans oligarşiyi kabul etmektedir. Türkiye solundaki grupların çoğunluğu bu eğilimdedir. İkinci grup ise oligarşi kavramını kabul etmekte ancak içeriğini, özellikle Türkiye özgülünde, yanlış saptamaktadır. Ve bu ikincilerin oligarşi konusunda, özellikle son zamanlarda vardıkları nokta onları birincilerin yanına sokmuştur. Üçüncü eğilim ise konuyla hiç ilgilenmemektedir, bunun da doğrudan vardığı nokta oligarşi kavramını inkar etmektir.

Bugün Türkiye solundaki tek tutarlı ideolojik ve politik çizgi olan KURTULUŞ'un netleştirdiği tartışmalardan biri de devlet ve demokrasi sorunlarıdır. Birbiri ile içiçe girmiş olan bu iki sorunun bir parçası (Türkiye özgülünde bügün son derece önemli bir yer tutmaktadır) ise oligarşi sorunudur. Devlet, demokrasi ve oligarşi konularında doğru çözümlemelere sahip olmadan ise faşizm konusunda tutarlı görüşlere sahip olmak mümkün değildir. faşizm konusundaki "sürekli" hatalı görüşlerin kaynağı da bu konuların yeterince kavranamaması yada yeni yeni anlaşılmaya başlanmasıdır.

Kimileri ne kadar inkar ederlerse etsinler, KURTULUŞ'un devlet, demokrasi, oligarşi ve faşizm sorunlarına getirdiği netleşme çeşitli siyasi grupların ve "gençlik hareketleri"nin konuyu daha iyi kavramasına yaramaktadır. Ve daha önemlisi Türkiye sosyalist hareketinde ki ayrışmanın temeli haline gelmektedir.

Oligarşi kavramının sosyalist hareketimiz içinde bu denli önemli bir yere sahip olmasının nedeni, kapitalizmin emperyalizm aşamasında devlet ve demokrasi sorunlarının çözümünü içermesidir. Ancak oligarşiyi ve oligarşik devlet kavramını tutarlı bir şekilde kavrayarak emperyalist dönemde demokrasi (!) ve devlet sorunlarını doğru bir biçimde kavrayabiliriz.

Oligarşinin en kısa tanımı; seçkin azınlığın yönetimidir ve oligarşi bir devlet biçimidir. Oysa, Türkiye sosyalist hareketinde oligarşi kavramını kabul edenler, (sadece kabul ediyorlar, ama hiç bir şey anlamıyorlar) oligarşinin bir devlet biçimi olduğunu daima görmemezliğe gelmektedirler. Ve genel olarak "hakim sınıflar ittifakının siyasi varoluşu biçimi" veya "yönetim" gibi tanımlarla (!) geçiştirmeye çalışmaktadırlar. (x)

Tarihteki ilk oligarşilere ve oligarşik devletlere, demokratik ve aristokratik cumhuriyetlerin yanı sıra, köleci toplumlarda rastlamaktayız.

Tüm özgür yurttaşların katıldığı demokratik cumhuriyetlerin yanı sıra aristokratik ve oligarşik cumhuriyetlerde devlet iktidarı bir azınlığın elindedir.

Oligarşinin çeşitli tarihi dönemlerde, değişik içeriklerle (ama daima bir devlet biçimi olarak) tanımını yapmak ve bu konuda çeşitli ustalardan kaynaklar göstermek mümkün. Ancak, bizim için önemli olan geçmişteki içerikleri değil, günümüzdeki içeriğidir. Ve yeri geldiğinde ustaların oligarşi ile ilgili görüşlerine yer vereceğiz.

Günümüzde oligarşilerin temeli tekelci burjuvazidir. Oligarşi esas olarak tekellerin üstünde yükselir ve işte bu noktada oligarşi kavramına daha doğrusu geri bıraktırılmış ülkelerdeki oligarşileri ve oligarşik devletleri kabul etmeyenlerin itirazları başlamaktadır. Oligarşi (geri bıraktırılmış ülkeler için) kavramını inkar eden bu eğilimin kabul ettiği sadece finans oligarşidir ve sadece emperyalist-kapitalist, metropol ülkelerde görülebilir. Bu eğilimin sahipleri geri bıraktırılmış ülkelerdeki tekelci - burjuvazi ve az yada çok feodal karakterli büyük toprak sahiplerinden oluşan oligarşileri görmezler, daha da önemlisi oligarşinin bir devlet biçimi olduğunu anlamazlar.

Ve bizim; Emperyalist dönemde devletin biçimlerinden biri de oligarşi değilmidir ? Sorumuza daima cevap vermekten kaçarlar. Bazıları ise günümüzde daha hala demokratik devlet biçimini ararlar.

Ve acı bir gerçektir ki çağımızda daha hala burjuva demokratik devlet aramak (yani oligarşi sorununu kavrayamamak) ve bulamamak, kişiyi en kısa yoldan "ileri demokrasi savaşımı" vermeye götürür.

Bu konuya ileride gene döneceğiz.

* FİNANS OLİGARŞİSİ (xx) NEDİR ?

Bilindiği gibi emperyalizm, tekelci kapitalizm, kapitalizmin en yüksek aşamasıdır. Can çekişen, geberen kapitalizmdir.

"Tekelci kapitalizmin belli başlı dört belirtisine dikkat etmeliyiz:

İlkin, tekel, daha yüksek bir gelişim aşamasına ulaşmış üretimin yoğunlaşmasından oluşmuştur (...)"

Sanayinin olağanüstü ölçülerde gelişmesi ve üretimin zamanla daha büyük teşebbüslerde yoğunlaşması tekelci kapitalizmin birinci özelliğidir.

"İkinci olarak tekeller, özellikle kapitalist toplumun en fazla kartelleşmiş ana endüstri kollarında (kömür ve demir endüstrisi gibi) belli başlı ham madde kaynaklarına el konmasını gerektirmiştir. Başlıca ham madde kaynaklarının böyle tekel altına alınması ise büyük sermayenin gücünü geniş ölçüde arttırmış ve kartelleşmiş sanayi ile kartelleşmemiş sanayi arasındaki zıtlığı keskinleştirmiştir (...)"

Üretimdeki ve sermayedeki yoğunlaşmanın yanı sıra tekeller ham madde kaynaklarına el koydular. Ham madde kaynaklarındaki bu tekel, ham madde fiatlarını tekelin istediği gibi oynatmasına, dolayısıyla tekel dışı sanayie ham madde'nin pahalı ulaşmasına neden oldu. Bu ara da artık ham madde kaynaklarını elinde tuttuğu için ve dolayısıyla ham maddeyi daha ucuza alan tekeller ise mamul maddeyi daha ucuza çıkarmaya başladılar ve işte bu olay tekel dışı geniş ölçüdeki yıkımı ile neticelendi.

"Üçüncü olarak, tekeller bankalar çıkmıştır. Eskiden mütevazi birer aracı olan bankalar, mali sermaye tekelini ellerinde tutmaktadırlar (...)"

Bankalardaki tekelleşme sayısız küçük bankanın yutulması ve şube haline gelmesi ile neticelendi. Ve sonunda dört-beş büyük banka kaldı.

Çeşitli kredi, borç verme işlemlerinden dolayı sanayii en açık şekilde tanıyan bankalar için sanayi teşebbüslerini yutmak kısa bir zaman aldı.

"Dördüncü olarak, tekeller, sömürgecilik politikasından doğmuştur. Mali sermaye sömürge politikasının bir sürü eski gücüne, ham madde kaynakları, sermaye ihracı için 'nüfuz bölgeleri' için-yani karlı işlemler imtiyazlar, genellikle ekonomik önem taşıyan topraklar için mücadele esasını da eklemektedir." (1)

Özellikle banka ve sanayi sermayelerinin birleşimiyle birlikte sömürgelerin paylaşımı için mücadeleye girdiler. Sömürgelerin ham madde kaynaklarının öneminin yanı sıra sömürgeler özellikle sermaye ihracı için önemli birer pazardı. Zira artık meta ihracının yanısıra sermaye ihracı önem kazanmıştı hatta daha büyük bir önem kazanmıştı.

Özetle tekelci kapitalizm üretimdeki ve sermayedeki aşırı yoğunlaşmanın ve merkezileşmenin sonucudur. Üretimdeki ve sermayedeki yoğunlaşma ve merkezileşme o denli gelişmiştir ki sonucunda tekeller, ekonomik yaşamın tümünü kontrol eder hale gelmişlerdir. Serbest rekabet yerini tekellere bıraktı. Banka şermayesi ile sanayi sermayesinin birleşmesi, iç içe girmesinin sonucunda ise finans-kapital oluşmuştur. Bu, yeni türden bir sermaye biçimidir.

Burada hemen belirtmek gerekir ki finans-kapital şeklinde birleşmiş olan banka ve sanayi sermayelerinden birinin (banka sermayesinin) egemenliğinden bahsetmek kesinlikle yanlıştır. "Finans-kapital bankaların çekip-çevirdiği, sanayicilerin kullandığı bir sermaye" değildir. Bu tanım, tekelci yapıyı, tekelleri atlamaktadır. Üretimdeki ve sermayedeki yoğunlaşmayı atlamaktadır.

Finans oligarşi ise finans kapitalin temeli üstünde yükselmiştir. Meta üretimi ve özel mülkiyet rejimi içinde (yani kapitalist toplumda) tekellerin yönetimi kaçınılmaz bir biçimde finans oligarşi egemenliği haline geldi. Ve bu egemenlik ilişkileriyle birlikte ortaya çıkan şiddettir. Kapitalist tekellerin kurulması, banka ve sanayi sermayelerinin birleşmesi ile ortaya çıkan fi-

EGEMEN SINIFLAR İTTİFAKININ İFADESİ VE BİR DEVLET BİÇİMİDİR

nans oligarşi giderek egemenliğini güçlendirmiş ve tüm toplumu haraca kesmeye başlamıştır.

"Tekeller, oligarşi, özgürlük eğilimi yerine egemenlik eğilimi, sayıları gitgide artan küçük ya da zayıf ulusların zengin ya da kuvvetli bir kaç ulus tarafından sömürülmesi -bütün bunlar, emperyalizme, onu asalak ve çürümüş bir kapitalizm haline getiren ayırıcı özellikler kazındırmıştır. Burjuvazinin ihraç edilen sermaye ve 'kesilen kupon'larla yaşadığı 'rantiye devlet'in tefeci-devletin yaratılması, emperyalizmin gitgide daha belirgin olan bir eğilimi olmaktadır." (2)

* SERBEST REKABETÇİ KAPİTALİZM VE BURJUVA DEMOKRATİK DEVLETLER

Burjuva demokratik devletin iki temel özelliği vardır; Birincisi devletin görünürdeki "bağımsızlık" özelliği, yani devlet bürokrasisinin egemen sınıftan. kapitalistler sınıfından, "bağımsız" olması ve devletin ekonomiye doğrudan müdahale etmemesi. Bu iki özellik bir yandan işçi emekçi sınıfların kandırılmasına, gözlerinin boyanmasına yaramaktaydı, diğer yandan da devletin bütün burjuvazi için çalışan bir organ, komite olmasını sağlamaktaydı.

Genel olarak kapitalist devletin bürokrasisi feodal bürokrasiden çok farklıdır. Feodal bürokrasi bizzat feodallerden, yani egemen sınıfın kendisinden oluşmaktaydı. Ekonomik olarak toplumun egemen olan, dolayısıyla siyasi egemenliği de elinde toplamış olan feodaller ayni zamanda devletin çeşitli organlarının da başındaydılar. Tüm feodal, dönemde, merkezi devletlere rağmen, esas olan feodal yasa, feodalin mutlak egemenliği idi. Merkezi feodal devlet de bürokrasi tepeden tırnağa feodallerin bizzat elindeydi. Yasam, yürütme, yargı, ordu ve çok zaman din işleri bizzat feodaller tarafından yürütülmekteydi.

Burjuva demokratik devrimler boyunca feodal bürokrasi çokluk yıkıldı. Yerini eski feodal bürokrasinin de unsurlarını içinde taşıyan yeni bir bürokrasi oluştu ki bu bürokrasi, kapitalist toplumun egemen sınıfıyla doğrudan organik ilişkilere sahip değildi. İşte devlet bürokrasisinin bu konumu burjuva demokratik devletin biçimsel "bağımsızlığı"nın nedenidir. Görünürde devlet egemen sınıfın dışında, "sınıflar üstü" bir konumdadır, ama esasında devletin ve bürokrasinin bu "bağımsızlığı" sadece laftadır. Kapitalistler sınıfı başlıca rüşvet ve banka-borsa oyunlarıyla devleti istedikleri gibi satın alma hakkına sahiptirler.

Öte yandan burjuva demokratik devlet ekonomiye müdahale etmez. Onun görevi kapitalist ekonomiyi tüm burjuvazi için iç (işçi ve emekçilerden gelebilecek) ve dış tehlikelere karşı korumaktır. Düzeni sağlamaktır ve gene tüm burjuvazi için ekonominin genel yasalarını işletmektir. Ulaştırmayı düzenlemek, para sistemini, özel mülkiyeti korumak gibi. Bu dönemde devletin genel yasası laissez-faire ilkesidir.

Demokrasi de çeşitli devlet biçimlerinden biridir. Bir devlet biçimi olduğu için de, her devlet gibi şiddetin örgütlenmiş bir biçimde, sistemli olarak insanlara uygulanmasıdır.

"Eşitlik", "özgürlük", "halkın kendi iktidarını kendisinin seçmesi-genel oy hakkı" gibi yutturmaları ile burjuva demokratik devlet gerçekte baskı ve şiddetin amansızca işçi ve emekçilere uygulandığı bir devlet biçimidir. Ve en "özgür" demokratik cumhuriyetler, baskı ve terörün en amansızca uygulandığı, devletlerdir.

Burjuva demokrasisinden yararlanan sadece burjuvazidir. Eşitlik, özgürlük gibi kavramlar sadece sınıf olarak burjuvazi için bir anlam tasır.

* GERİ BIRAKTIRILMIŞ ÜLKELERDE KAPİTALİZMİN GELİŞİMİ VE OLİGARŞİ

Meta ihracının yanı sıra sermaye ihracı birinci planda tekelci aşamasında kapitalizm sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdehızla gelişti. Ancak bu bağımsız bir gelişme değildir. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin emperyalizm için önemi; ham madde kaynaklarıdır, sermaye ve meta ihracı için pazar oluşlarıdır.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde kapitalizmin gelişmesi, ülkenin iç dinanizmi ile değil, emperyalizme bağımlı olarak gelişmesi nedeni ile çarpıktır. Özellikle emperyalizmin 3. Bunalım dönemi ile birlikte geri kalmış ülkelerde tekelci yapılar ortaya çıkmıştı. Bu tekelleşme serbest rekabetten, ülkenin iç dinamizminden değil, o güne dek emperyalizmin aracısı (acentası) durumunda olan komprador nitelikli burjuvazinin emperyalist dürtü ile sanayileşmeye yönelmesi ile olmuştur. Bu aracı nitelikli burjuvazinin artık-değer sömürüsünde bulunan yeni bir burjuvaziye dönüşmesidir. Ve geri kalmış ülkelerde tekelleşme süreci üretimin yoğunlaşması ve merkezileşmesinden çok sermayenin yoğunlaşması ve merkezileşmesinin ürünüdür ve kesinlikle emperyalizmin işbirlikçisi niteliğini korumaktadır.

Geri kalmış ülkelerdeki bütün bu çarpık kapitalist gelişmenin başlıca nedeni, bu tür ülkelerin sanayi devrimlerini, burjuva demokratik devrimlerini tamamlamamış olmalarıdır.

Daha 1848'lerden itibaren devrimci barutunu yitiren burjuvazi, emperyalist dönemle birlikte kesin olarak burjuva demokratik devrimlerdeki önderliğini yitirdi. Dış olgularla kapitalizmin gelişmesiyle ne denli güçlenirse güçlensin sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde burjuvazi daima feodallerle ittifakını sürdürmektedir. Bu tür ülkelerde emperyalizm, burjuvazi ve feodallerden oluşan bir saç ayağı vardır. Kutsal bir ittifaktır.bu.

Geri bıraktırılmış ülkelerde özellikle emperyalizmin 3. bunalım dönemiyle birlikte tekelci yapıların ortaya çıkmasının başlıca nedeni, 3. bunalım dönemi ile birlikte emperyalizmin pazar sorunun büyümesidir. Giderek daralan pazarların getirdiği sorunu, emperyalizmin, elinde kalan sömürge ve yarı-sömürgelerdeki pazarları geliştirmekle çözmeye başlamıştır ve bu tür ülkelerde yukarıda da belirtiğimiz gibi artık değer sömürüsüne dayalı yeni türden bir burjuvazinin ortaya çıkmasının nedeni olmuştur ve bu yeni tip burjuvazinin kısa zamanda büyük sermaye birikimlerini sağlayarak tekelci bir yapıya ulaşmıştır.

Burjuva demokratik devrimlerini şu yada bu ölçüde tamamlayamamış, sanayi devrimlerini gerçekleştirememiş sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde feodallerin ülke ekonomisindeki payları giderek azalmaktadır. Kapitalizmin gelişimi ile birlikte bu süreç daha da hızlanmaktadır. Ancak, feodallerin ekonomideki payları ne olursa olsun üst yapıdaki güçleri çok daha fazladır ve hiç bir zaman ihmal edilemez.

Yukarıda, oligarşi demiştik, çağımızda tekelciliğin temeli üstünde yükselmektedir. Bu metropol ülkelerde finans-kapital üstünde yükselen finans oligarşisidir, geri bıraktırılmış ülkelerde ise işbirlikçi yerli tekelci burjuvazinin ve şu yada bu ölçüde feodallerin üstünde yükselmektedir ve geri bıraktırılmış ülkelerde oligarşi tanımı içine mutlaka emperyalizmi de (artık bir iç olgu haline gelmiştir) eklemek gerekir. İşte, geri bıraktırılmış ülkelerde oligarşinin temelleri bunlardır...

Buraya kadar söylediklerimiz özellikle geri bıraktırılmış ülkelerdeki oligarşileri inkar edenler içindir.

* BİR DEVLET BİÇİMİ OLARAK OLİGARŞİ

İç ve dış politikada kudurmuş bir gericilik olan emperyalizm özgürlükler yerine egemenlik ilişkilerini getirdi. Emperyalizm (Tekelci Kapitalizm) demokrasinin inkarıdır. Serbest rekabete tekabül eden demokrasinin yerini siyasi gericiliğin, oligarşinin egemenliğinin almasıdır.

Oligarşinin egemenliği yeni bir devlet biçimidir; oligarşik devlet. Metropol ülkelerde finans oligarşinin, geri bıraktırılmış ülkelerde ise işbirlikçi tekelci burjuvazi ile az yada çok feodal karakterli büyük toprak sahiplerinden oluşan oligarşilerin egemenliğindeki oligarşik devlet. Emperyalist dönemde demokratik devletler rin ortadan kalktığını, yerlerini oligarşik devletlerin aldığını anlamayanlar emperyalist dönemde devlet ve demokrasi sorunlarını da anlamayanlardır. ülkemizde kavram olarak oligar-

şıyı kullananlar (ama sadece kavramı kullananlar, içeriği konusunda hiç bir görüşleri olmayanlar) işte bunu, yani oligarşinin de bir devlet biçimi olduğunu, demokratik devlerden çağımızda bahsedilemiyeceğini anlayamamaktadırlar.

Serbest rekabet şartları altında kapitalistler sınıfı için burjuva demokrasisi kapitalizmin üzerinde yükselebilecek devlet biçimlerinden biri fakat en mantıki olanıydı.

Devamı sayfa 8'de

Ancak, emperyalist dönemde devlet ekonomiye doğrudan müdahale etmeye başlamıştı. Artık devlet bütün burjuvazinin işlerini görmekten çıkıp tekel kârını sağlamak, tekelci birleşmelerin zeminini yaratmak, tekelci birleşmeleri sağlamakla yükümlüdür. Artık devlet bütün burjuvazinin işlerini görmekten çıkıp tekel kârını sağlamak, tekelci birleş melerin zeminini yaratmak, tekelci birleşmeleri sağlamakla yükümlüdür. Artık devlet bütün burjuvazinin değil, tekellerin, oligarşinin devletidir. Başka bir deyişle, emperyalist dönemde demokrasinin sınırları oligarşiye kadar daralmıştır. Pek doğru dürüst anlaşılmadığı için (zira bu konuda çeşitli tahrifat denemeleri oldu bu tanımı şöyle söylemekte mümkündür: Emperyalist dönemde demokrasi değil oligarşi, seçkin azınlığın yönetimi demektedir.

Burjuva demokratik devletle, oligarşik devlet arasındaki ayrd edici farklar nelerdir Kapitalizmin bu iki devlet biçimi arasında ne gibi değişiklikler vardır?

Her şeyden önce, burjuva demokratik devlet serbest rekabet döneminin, oligarşik devlet ise tekelci dönemin, emperyalist dönemin devlet biçimleridir. Temeldeki farklılık budur. Demokratik devlet bütün burjuvazinin, oligarşik devlet ise tekellerin. oligarşinin işlerini düzenleyen devlettir. Oligarşik devlette, oligarşi devlete egemendir. Devletle içiçe geçmeye başlamıştır. Bu son derece önemli bir noktadır. Devlet kurumlarının başına oligarşinin bizzat oturması, ya da oligarşiye doğrudan bağlı unsurların geçmesi devletin yapısındaki çok önemli bir değişikliktir. Demokratik devletin güçler ayırımı ilkesi (yasama, yürütme, yargı) oligarşik devletlerde yeni kurumlar oluşmuştur ve bu kurumlar sık-sık işlere müdahale etmektedir. Milli güvenlik kurulu, sıkıyönetim bunun en tipik örnekleridir.

ÜLKEMİZDE OLİGARŞİ, EGEMEN SINIFLAR İTTİFAKININ İFADESİ VE BİR DEVLET BİÇİMİDİR.

Oligarşi sürekli olarak bütün demokratik haklara, tek, tek herbirini ortadan kaldırma eğilimindedir. Sürekli olarak bunu zorlar. Burjuva demokratik devrimini tamamlamış bir ülkede, tamamlıyamamış bir ülkeye göre, oligarşinin aşması gereken yol daha uzundur. Zira bu ülkelerde işçi-emekçi sınıfların demokratik hakları daha fazladır ve işçi sınıfı ve demokratik güçler bu ülkelerde daha kuvvetli bir biçimde koruyabilir. Oligarşinin tek, tek demokratik haklar üzerindeki bu azgın saldırısı halk yığınlarının demokratik özlemlerini şiddetlendirir ve böylelikle tekellerin anti-demokratik eğilimleri ile halk yığınlarının demokratik özlemleri arasındaki antagonizmayı şiddetlendirir.

Özellikle oligarşik devlet, oligarşinin egemenliğinin yanı sıra demokratik hakların (biçimselliği daha da artarak ve daha sınırlı olarak) yan yana bulunduğu bir devlet biçimidir, ve oligarşinin eğilimi burjuva demokratik devletten geriye kalmış demokratik hakların bütününü teker, teker yok etmektir. Tekellerin, oligarşinin bu eğiliminin somutlaştığı devlet biçimi ise faşizmdir. Bu nedenle oligarşi sürekli olarak faşist devlete geçişin çarelerini arar, bu geçişi zorlar.

Faşist devlet demokratik hakların sonuna kadar sınırlandığı, devletle oligarşinin açıkça kaynaştığı, devletin ekonominin her alanına tekeller için müdahale ettiği çok zaman işçilerin zorla çalıştırıldığı, ve baskının tekel dışı burjuvaziye de uygulandığı bir devlet biçimidir. Faşist devlet oligarşik devletten bu temel özellikleriyle ayrılır. (***)

İLERİ'nin gelecek sayısında oligarşi konusunda Türkiye solundaki yanlış eğilimleri ele alacağız. Özellikle de oligarşi kavramını yanlış ve eksik bir içerikle kullanan Devrimci Gençlik Dergisi'nin görüşlerini eleştireceğiz.

(*) *Bu "yönetim" kelimesi bir kaçamaktan başka bir şey değildir. Bizim bildiğimiz kadarıyla sosyalist devlet teorisinde devlet tipi, devlet biçimi gibi iki kavram vardır. Bir de hükümet biçimi vardır. Ancak bu "yönetim" kelimesi öyle bir biçimde kullanılmaktadır ki, bazan devlet biçimi, bazan hükümet biçimi olabilmektedir. Eğer kullananlar devlet biçimi ile hükümet terimlerini aynı katogoriye koyarak kullanıyorlarsa tabii ona bir diyeceğimiz yok...*

(**) *Finans Oligarşi yerine Malı oligarşi terimi de kullanılmaktadır. Biz, her iki terimi de fakat daha ziyade Finans Oligarşiyi kullanacağız. Aynı şekilde Finans Kapital yerine Mali Sermaye de kullanılmaktadır. Biz gene daha ziyade Finans Kapital olmak üzere her ikisini de kullanacağız. Ama hiç bir zaman "Devrimci Gençlik" gibi farklı, farklı katagoriler olan bu terimler yerine bırbaşka katagori olan tekelci burjuvaziyi kullanmayacağız. (Bak Devrimci Gençlik sayı: 4)*

(***) *Faşizm ve faşist devlet konusunu ayrıca bir başka yazıda ele alacağız. Ancak faşizmi doğru olarak kavrayabilmek ve bu konuda sağlıklı bir biçimde tartışabilmek için, devlet, demokrasi ve oligarşi sorunlarını çözümlemek gerekmektedir.*

(1) *Emperyalizm, V.İ.Lenin, Sol Yayınları, Ankara 1969, Sayfa: 153-154.*

(2) *A.g.e., Sayfa: 155.*

YAŞASIN KÜBA DEVRİMİ !

Baştarafı Son Sayfada

İşte Bolivya'da doğrulanan, Küba devriminden alınacak derslerin en önemlilerinden biri budur. Che burada açık açık şunu söylemektedir :Küba'da yaptıklarımızın başka yerlerde tekrarlanması mümkün değildir. Tarihin paradoksu.

Küba devrim hareketinin 1950'lerden sonra geçtiği tarihsel aşamalar kısaca şöyledir :

1952' deki Batista'nın hükümet darbesinden on altı ay sonra 26 Temmuz 1953 te, 170 kadar genç Fidel Castro'nun kumandası altında Santiago'daki Moncada kışlasına ve Bayano'daki daha küçük bir komşu kışlaya saldırdı. İki garnizonun ele geçirilmesi ilk aşamaydı. Planın temel hedefi Küba-nın doğu ucundan başlayarak bir genel ayaklanmaya girişmek için silahların halka dağıtılmasıydı . Saldırılar başarısızlığa uğradı. Ada tarihi bundan sonra, ulus olarak varoluşunun elli yılında ilk kez görülen büyük bir katliama tanık oldu. Basın sansürüne rağmen bütün ülke kurbanların ailelerinin çığlığını, cinayetlerin açığa çıkarılması için sürdürülen siyasal kampanyayı ve özellikle de Fidel Castro'nun heyecanlı savunmasını duydu:

"Tarih beni beraat ettirecektir"

1955-Şeker Grevi- Rejim için bir tehlike tehdidi olmakla beraber mesleki bir grev.

1957 Genel Grevi-Santiago'da başlamıştır. Esasta kendiliğinden gelme nitelikte siyasal mücadele. Frank Paiś ve arkadaşı Raul Pujol'un polis tarafından baskın verilen bir evde öldürülmeleri üzerine .

Frank Pais direnmeyi şehirde yeraltından yöneten ve Sierra Maestra ile dayanışmayı sağlayan halk tarafından sevilen bir liderdi. Üzerine gerillaların kumandanının zeytin yeşili üniforması giydirilmiş olan Frank Pais ve Raul birlikte gömülür. Mezarlıkta Küba bayrağı yarıya indirilir ve 26 Temmuz hareketinin iki renkli bayrağı Bağımsızlık Antkabrinin üstüne çekilir. Genel grev başlar. Silahlı çatışmalar hızlanır.

Frank Pais ve arkadaşı Raul'un tabutları Santiago kentinin sokaklarından dolaşmaya başlayınca kitleler kararı kendiliklerinden vermişti.

Bu arada Sierra Maestra'daki mücadele hangi boyutlara ulaşmıştı. ?

Mancada baskınından sonra 15 yıl ağır hapse mahkum olan Fidel halkın yoğun bir kampanyası sonucu diğer tutuklularla birlikte özgürlüğüne kavuştu. Mücadele için tüm yasal olanaklar ortadan kalkınca 1955 haziranında Küba'dan ayrılmaya karar verir "Bu tür yolculuklardan ya geri dönülmez yada tiranın başını kesmek için dönülür" (Fidel - Havana 7 Temmuz 1955)

2 Aralık 1956'da Granma Gemisi Küba kıyılarına yanaşır. İşçi, köylü, ve diğer tüm halk kesimlerinin diktatörlüğü karşı muhalefetini kişiliğinde simgeleyen Fidel çok iyi karşılandı. Köylülerin kendilerini topraklarından çıkaranlara karşı toprak mücadelesi - yoğunlaşmıştı. Yarı- proleterler, küçük köylüler, tarım işçileri : Fidel Castro'nun gerillalarının zafere ulasmasını sağlayan kırsal nüfusun sınıfsal bileşimi böyleydi. Kırlardaki köylü kesimin eylemlerinin anlamı şöyleydi: toprağı savunmak kendilerini topraklardan çıkaran ordudan intikam almak, ölü zamandaki devrevi işsizliği daha da ciddileştiren hızlı proleterleşmeye karşı mücadele etmek.

KAVAK DEV-GENÇ AÇILDI

Kurulduğu günden beri bölgede faşist çetelere göz açtırmayan bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde emekçi halkla omuz omuza mücadele eden Kavak Devrimci Gençlik Derneği önce 19 Mayıs bayramında yapılan gösteriden on gün, daha sonra Kaymakamın lojmanına atılan dinamit olayından dolayı sorumlu tutularak 6 ay kapatılmıştır. Dinamit olayından Kavak DEV-GENÇ yöneticilerinden Ruhi Bolver, Necati Akal, Oğuz Okay, Osman Dinçer, Bünyat İnan, Hüseyin Akal 48 saat oligarşinin hücrelerinde göz altında tutuldular. Mahkeme sonucunda DEV-GENÇ başkanı Ruhi Bolver hariç diğer 5 yönetici serbest bırakıldı. Ruhi Bolver dinamit olayından 14 gün, daha sonra ise jandarma dövmekten 20 gün askeri ceza evinde yattı. Bu kapatılma olayından sonra Kavak DEV-GENÇ 3 Aralık günü yeniden açıldı.

Oligarşinin baskısı ne ölçüde artarsa artsın, Kavak DEV-GENÇ emperyalizme, oligarşiye faşizme ve şövenizme karşı kavgasını sürdürecektir.

EYNESİL LİSESİ ÖĞRENCİLERİ SESLENİYORLAR:

"Faşist baskıları kıracağız

3 yıl önce politik nedenlerle açılan Eynesil Lisesinde oligarşinin baskıları gittikçe yoğunlaşıyor Faşistler Lisenin Okul Yardım Derneğinide ele geçirip Derneğin 12bin lirasını yediler. Öğrencilere faşist kitaplar okutmaya çalışıyorlar. Karşı koyanları dövüyorlar, disipline veriyorlar okuldan kovmaya çalışıyorlar. Faşist baskılar öğretmenler üzerinde de sürüyor. Devrimci öğretmenlere büyük bir baskı var. Ancak Eynesil Lisesi öğrencileri bütün bu baskılara rağmen, direnişe hazırlanmaktadır.

Gerici Eğitim Düzenine, Gerici Okul Kitaplarına Karşı Orta-Öğrenim Gençliğinin Mücadelesi Yükseliyor...

Liselerde tek kitap sistemi ile birlikte orta-öğrenim gençliğinin mücadelesi yükselmeye başladı. Yurdun dört bir yanında öğrenciler gerici eğitim kitaplarını yakıyorlar, gösteriler yapıyorlar, boykotlara girişiyorlar. Liseli gençliğin bu mücadelesini öğretmenler, veliler de destekliyorlar.

Gerici eğitim kitaplarına karşı mücadele özellikle İstanbulda yoğun.

Devrimcilerin önderliğinde binlerce öğrenci Suadiye, Kuştepe, Aryamehr, Saint Joseph, İstanbul Anadolu, Üsküdar, Haydarpaşa liselerinde, Haydarpaşa Sağlık Kolejinde mücadeleye atıldılar.

Suadiye Lisesinin binlerce öğrencisi önce gerici eğitim kitaplarını yaktılar daha sonra Erenköye kadar yürüyüş yaptılar Kuştepe Lisesi öğrencileri de kitaplarını yakarak Şişliye kadar yürüdüler.

İstanbul'daki bu ilk direnişlerden 3 gün sonra Göztepe Aryamehr Lisesi öğrencileri okullarının bahçesinde toplanarak tarih, felsefe, felsefeye giriş kitaplarını yaktılar. Aynı gün Saint Joseph ve İstanbul Anadolu Lisesi Öğrencileri de önce kitaplarını yakarak daha sonra birlikte Kadıköy'e kadar bir yürüyüş yaptılar.

Üsküdar Lisesi öğrencilerinin yürüyüşüne polis saldırdı. Bu arada halka bir bildiri dağıtarak oligarşinin baskılarını protesto eden Üsküdar Kültür Derneği'nin üyelerine de polis saldırdı.

Kitap yakma ve yürüyüş eylemlerinin yanı sıra çeşitli okullardaki devrimçi öğrenciler birer bildiri yayınlamışlardır. Göztepe, Üsküdar ve Haydarpaşa liselerinin öğrencileri de önce kitaplarını yakarak daha sonra yürüyüşler yapmışlardır.

Üsküdar Lisesi Devrimci Öğrencileri imzalı bildiride öğrenciler şu taleplerini belirtmişlerdir:

Eğitim halktan yana olmalıdır, üretime dönük olmalıdır. Gerici eğitime, gerici eğitim kitaplarına son verilmelidir. Eğitimde fırsat eşitliği olmalıdır. Özel dersaneler, kolejler kapatılmalıdır. Öğrenciler ve öğretmenler üzerindeki baskı ve kıyımlar son bulmalıdır. ÖĞRENCİLER OKUL YÖNETİMİNE KATILMALIDIR.

Bildiri "Kahrolsun Faşizm", " Faşizme Karşı Omuz Omuza" ve "Kurtuluş İçin İLERİ" sloganları ile bitmektedir.

Göztepeli devrimci liseliler ise dağıttıkları bildiride "Biz liseli devrimciler, yurtseverler demokratik lise mücadelemizi kararlı ve örgütlü bir şekilde sürdüreceğiz.

Gerici faşist eğitime son verilmelidir, öğrenim özgürlüğü, can güvenliği sağlanmalıdır.

Kahrolsun faşizm, faşizme karşı omuz omuza, Mücadelemiz ortak kurtuluşumuz birdir" demişlerdir

Haydarpaşa Sağlık Koleji öğrencileri ise dağıttıkları bildirede çeşitli sorunlarını dile getirmekteler ve "sorunlarımız kişisel mücadele ile değil, birlikte ve kararlı mücadelemiz ile çözümlenecektir.

Kahrolsun faşizm, kurtuluşa kadar ileri" demektedirler.

Gerici eğitime ve gerici eğitim kitaplarına karşı lise gençliğinin İstanbul'da giriştiği mücadelenin son halkası ise Darüşafaka öğrencilerinin giriştiği "kitap yakma" eylemidir.

Çeşitli grupların sekter ve grupçu bir anlayışla "sahiplenmeye" çalıştıkları Darüşafaka Lisesi öğrencilerinin eyleminden sonra öğrenciler dar grupçuluğu teşhir eden bir bildiri dağıtmışlardır. "Sosyal emperyalizm" şamatacılarının eleştirildiği bildiri: "devrimci hareketin bir parçası olan bu protesto eylemini tekkeci çıkarlara alet etmek devrimci tavırla bağdaşmaz. Bu tavırlara hep birlikte karşı çıkarak teşhir edelim.

Dar grupçu sekter tavırları yıkalım, kahrolsun oligarşinin gerici eğitim sistemi, kahrolsun Sovyet ve Çin şablonculuğu, yaşasın demokratik lise kavgamız; YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ" şeklinde bitmektedir.

İstanbul orta öğrenim gençliğinin mücadelesinin yanı sıra ülkenin dört bir yanında liseli gençliğin mücadelesi gelişmektedir.

Gerici eğitim kitapları ülkemizdeki bütün liselerde protesto edilmelidir.

KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM,
KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM KİTAPLARI.
KAHROLSUN OLİGARŞİ,
KAHROLSUN FAŞİZM,
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA.

AYANCIK LİSESİNDE BOYKOT

Eğitimin, tüm liselerde olduğu gibi keşmekeş içinde bulunduğu Ayancık Lisesinde en son olarak 5 öğrencinin gerekçesiz olarak okuldan sürülmesi üzerine Ayancık Lisesi öğrencileri boykota başladılar.

Velilerinde desteğini alan boykot süresince her gün okulun önünde toplanan öğrenciler çeşitli taleplerini ve gerici eğitimi protesto eden sloganları haykırmışlardır.

Boykotun 3. gününde öğrencilerle konuşmaya gelen Milli Eğitim Müdürü öğrencilerin tepkisi karşısında kaçmıştır. Daha sonra velilerle konuşmak isteyen Müdür aynı tepkiyi onlardan da görmüştür.

Öğrencilerin ve velilerin bu kararlılığı karşısında okul idaresi okulu bir hafta tatil etti. Ancak öğrenciler boykotu sürdürdüler. Her gün okulun önünde toplanarak mücadeleye devam ettiler Bir yandan okul idaresine karşı mücadele eden öğrenciler diğer yandan da aralarındaki reformist eğilimlerle mücadele ettiler.

Sonunda okul idaresinin, velilerin ve öğrencilerin ortaklaşa yaptıkları bir toplantıda idare öğrencilerin bütün isteklerini kabul etti.

Ayancık Lisesi öğrencilerinin mücadelesi bütün Karadeniz Liselerine örnek oldu.

FAŞİSTLERİN - POLİSİN - İDARENİN BÜTÜN BASKILARINA
OPORTÜNİSTLERİN BÜTÜN SEKTERLİKLERİNE RAĞMEN :

Haydarpaşa Lisesinde Anti-Faşist Mücadele Gelişiyor

4500 öğrencisinden 1200 kadarı yatılı olan Haydarpaşa lisesinde, yeni ders yılında faşistler yeni taktikler uygulamaktadırlar. Bir yığın faşist "etüd belletmeni" diye okula alındılar Bu faşist "etüd belletmenleri" yemekhanelerde ve yatakhanelerde öğrenciler üzerinde yoğun bir baskıya giriştiler. Özellikle orta okulda ve lise birinci sınıfta okuyan öğrencilere faşist kitaplar dağıtmaktalar.

Faşistlerin bu yeni taktiklerine karşı öğrenciler devrimcilerin önderliğinde bir boykot hareketine giriştiler. Öğrencilerin çoğunluğunun harekete katılması faşistleri telaşlandırdı. Yemekhanede devrimci öğrencileri dövmeye çalıştılar, geceleri yatakhanelerde ellerinde silahları ile topluca gezerek öğrencileri korkutmaya çalıştılar. Faşist "etüd belletmenlerinin" ve okul idaresinin bütün çabaları çaresizliklerini göstermekten başka bir şeye yaramadı. Boykot gerçekleşti.

Ne var ki boykot ve boykot sonrasında Haydarpaşa Lisesinde gelişen devrimci potansiyelin daha tutarlı ve daha geniş boyutlara ulaşamamasının tek sorumlusu dar grupçu, sekter tavırlardır ve Haydarpaşa lisesinde bu tavrı yaratan MİLİTAN GENÇLİK'çilerdir. Bu grup hem devrimci öğrencilerin faşistlere karşı omuz omuza mücadele vermesini engellemişlerdir hem de faşist "etüdcülere" karşı mücadelede çekimser kalmışlardır. Bunun en açık örneği devrimci öğrencilerin orta öğrenim gençliğinin kitlevi örgütü DEV-LİS'teki toplantıya grupçu tavırlarından dolayı gelmemeleridir.

Ayrıca MİLİTAN GENÇLİK'çilerin okuldaki güçleri (!) de açtıkları imza kampanyası (!) nın sonuçlarından anlaşılabilir !

Demokratik Lise Mücadelemizde grupçuluğa yer yok. Dar grupçu tavırlara yer vermeyelim.

DEMOKRATİK LİSE İÇİN
İ L E R İ !
KAHROLSUN EMPERYALİST KÜLTÜR
POLİTİKASI !
KAHROLSUN FAŞİZM !
YAŞASIN MÜCADELEMİZ !

Ağrı Lisesinde Baskılar Öğrencilerin Mücadelesini Durduramaz

Oligarşinin eğitim kurumlarında uyguladığı bir diğer baskı ve terör örneği Ağrı Öğretmen Lisesinde açık bir şekilde görülmektedir:

Alt ve üst sınıflarda okuyan öğrencilerin ilişkileri kesilmek istenmekte, sık sık sınıflarda arama yapılarak ilerici kitap ve kart postallar toplanmakta öğrencilere ırkçı ve şövenist konular ödev olarak verilmekte, bu konularla ilgili filmler gösterilmektedir.

Bunlara karşı koyan öğrenciler çeşitli baskı ve terörle karşılaşmaktadır. Örneğin bir kız öğrenci ekmek içi yemediğı için bir faşist öğretmen tarafından ağzından kan gelinceye dek dövülmüş ve kanlı ekmek içi kız öğrenciye yedirilmiştir.

Bu baskı ve terörler demokratik lise mücadelemizi durduramacaktır.

Kahrolsun gerici eğitim

Yaşasın demokratik lise mücadelemiz.

Kahrolsun şövenizm

ANTALYA'DA ANTİ-FAŞİST HAREKET BİR ÇIĞ GİBİ BÜYÜYOR...

Antalya faşistlerin denetimleri altına alamadıkları belli şehirlerden birisi. Türkiye çapında faşistler kudurgan bir saldırganlık içersinde bir takım mevziler ele geçirirlerken bunu Antalya bölgesinde başaramıyorlar. ANT-GÖR ve DEV-İŞ'in önderliğindeki anti-faşist hareketin her geçen gün büyümesi faşist köpekleri soluk alamayacak duruma getirmesi, hakim sınıfları çok rahatsız ediyor. Bu açıklarını kapatmak,halkla ilişkilerini her geçen gün geliştirerek sağlamlaştıran Antalya'daki devrimci hareketi ezmek için hakim sınıflar baskı ve terörlerini giderek yoğunlaştırıyorlar. Sokakları ele geçirmek, devrimci mevzileri çökertmek için faşiştler saldırılarını giderek arttırıyorlar. Güçsüz kaldıkları yerlerde polisi öne çıkarıyorlar,bu işbirliği sayesinde birtakım hareketler içine giriyorlar. Antalyalı devrimciler hergün karakollara çekiliyorlar.

Ama Antalya'da doğru bir politikayla faşistlerin karşısında kitleleri harekete geçiren ANT-GÖR'lü ve DEV-İŞ'li devrimciler bu saldırıların hesabını kat kat sorarak onların giderek tecrit olmalarını sağlıyorlar.

Son günlerde faşistler giderek tecrit olmanın telaşı içinde paniğe kapılan hayvan misali kendilerini daha da mahkum edecek hareketlere giriştiler.

Saldırılar önce okullara yapılmaya başlandı. Polis-faşist ikilisinin okullar üzerindeki baskıları ve saldırıları bir sonuç vermedi. Bu saldırılar ANT-GÖR'lü devrimcilerin okullardaki kitleyi harekete geçirmeleri,saldırılara karşı aktif bir şekilde cevap vermeleri sonucu bertaraf edildi.ANT-GÖR'ün insiyatifindeki anti-faşist hareket Antalyadaki ağırlığını birkez daha vurguladı. Aktif kitle eylemleri sonucu faşistler tekrar deliklerine sokuldu.ANT-GÖR devrimci mevzileri sonuna kadar korumağa kararlı olduğunu herkese bir kez daha ispatladı. Kitlenin baskısı sonucu faşistler okullardan tasdiknamelerini alarak terk ettiler

Arkasından MKE Pil fabrikasında 15 aydır grevlerini sürdürmekte olan işçiler üzerine silahlı bir saldırı yapıldı.Polis-faşist işbirliği içersinde yapılan bu saldırı işçilerin kararlı bir şekilde karşı koymaları sonucunda bertaraf edildi. Saldırı Antalya halkının tepkisiyle karşılaştı. Saldırı sırasında ve saldırıdan sonra işçilerin devrimci gençlerin omuz omuza dayanışmaları örnek bir davranış oldu. Yüzlerce devrimci genç ve işçi sağlam bir dayanışma içersinde günlerce polis ve jandarma baskısına karşı koydular.

Yaptıkları bütün hareketlerde başarısız olan, devrimcilerin sert bir tepkisiyle karşılaşan Antalya halkı tarafından lanetlenen faşistler tecrit olmanın çaresizliği içersinde bu sefer iki devrimci işçiyi evleri önünde pusu kurarak silahla yaraladılar

Bu saldırı Antalya daki tüm anti - faşistlerin çok sert bir tepkisiyle karşılaştı.

Olaydan sonraki günlerde yüzlerce kişinin katıldığı geniş toplantılar düzenlendi. Yapılan saldırıların şimdiye kadar olduğu gibi teker teker hesabının sorulacağı, akan kanların yerde kalmıyacağı konuşuldu. Türkiye çapında yoğunlaşan saldırıların faşizmi getirme çabalarının bir sonucu olduğu vurgulandı.

Konuşmacılar bu saldırıların karşısına aktif kitle eylemleri ile çıkılacağını, Antalya da devrimci hareketi çökertmek için yapılanların sonuçsuz kalacağı, aksine bir çığ gibi büyüyeceği üzerinde duruldu.

Arkasından iki gün üst üste bin kişiden fazla devrimci genç ve işçinin katıldığı kitle gösterileri yapıldı. Meydanlar işgal edildi. Sokaklarda "Kahrolsun Faşizm", "Faşizme karşı omuz omuza", "Tek Yol Devrim", "Yaşasın Kurtuluşa Kadar Savaş", "Halklara Özgürlük", sloganları hepbir ağızdan gürledi. Devrimci marşlar söylendi. Faşizmi simgeleyen maketler yakıldı.

Polisin onca korumasına rağmen faşist köpekler derneklerini terkedip kaçtılar. Polis kitlenin kararlılığı ve öfkesi karşısında yürüyüş ve gösteriler izinsiz olmasına rağmen müdahale edemedi.

Bu eylemler faşistlere karşı mücadelede kitlelerle birlikte olmanın neleri başarabildiğini bir kez daha gösterdi.

GAZİANTEP ODTÜ'DEN HABERLER

Oligarşinin ODTÜ Gaziantep Mühendislik Fakültesini faşistleştirme çabalarına karşı aktif mücadele devam ediyor.ODTÜ Mütevelli heyeti yasalara aykırı olarak Ankara'dan 160 kadar faşist komandonun Üniversiteye transferine karar verdi. Bu anti - demokratik kararı ve şehirdeki orta öğretim kurumları (özellikle Atatürk Lisesindeki) üzerindeki baskıları halka duyurmak amacıyla GODTÜ-DER bir bildiri yayınladı ve halka dağıttı. Daha sonra yurt binası önünde 300 kadar yurtsever-devrimci "kahrolsun faşistler" sloganları ile gösteri yaptılar.

Aynı gün öğleden sonra silah sokulduğu iddiası ile şehir merkezinde bulunan ODTÜ yurdu aranmak istendi.Ancakyurtta bulunan 300 kadar öğrenci yurt kapısına barikat kurarak, yurdun teras katına çıkıp çeşitli sloganlar haykırmaya başladılar. Öğrenciler polise ve jandarmaya karşı uzun süre direndiler.Öğrencilerin yurt direnişine halkta katıldı.Binanın çevresinde toplanan binlerce Gaziantepli çeşitli sloganlarla öğrencileri desteklemeye başladılar.Şehrin çeşitli yerlerinde öğrencileri destekleyen yürüyüşler yapılmaya başlandı. Polisin halka saldırıları etkisiz kaldı.

Öğrencilerin yaklaşık5 saat süren direnişlerinin sonucunda polisler öğrencilere taviz verdiler ve yurt binasının çevresini terk ettiler.

Direnişten bir gün sonra faşistler yurt binası yakınında devrimci gençlere ateş açtılar.Yaralanan olmadı. Bu olay karşısında büyük bir kitle yurdun önünde toplanarak gösteriler yapmaya başladı.Polis göstericilere saldırdı.Biri ağır olmak üzere 6 kişi yaralandı. Halkla polis arasındaki çatışmada bir polis arabası tahrip edildi.

Bu olaylar sırasında İGD revizyonistleri ise gerçek yüzlerini bir kere daha sergilediler.Halkla polis arasında çakışmalar olurken "seminerleri" olduğunu bahane ederek harekete katılmadılar. Bunun üzerine bir kısım halk İGD binasını taşladılar. Öğrencilerin yurt binasını işgal ettikleri gün ise İGD'li dernek başkanı yurdun önüne gelerek polis megafonu ile "yurdun boşaltılmasını, polisin iyi davranacağını söylüyordu.

Devrimci ODTÜ öğrencileri gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist mücadelesini halklarımızın devrimci mücadelesine tabii kılmak için sonuna kadar mücadele edeceklerdir.

FAŞİST İŞGALE SON !
YAŞASIN GAZİANTEP ODTÜ ÖĞRENCİLERİNİN MÜCADELESİ
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

OLİGARŞİ, DEPREMİ BAHANE EDEREK KÜRT HALKINI KATLETMEYE DEVAM EDİYOR...

24.11.1976 günü Van çevresinde 6,7 şiddetinde bir deprem oldu. On binin üzerinde insan öldü, bir o kadar insan da evsiz - aç - çıplak kaldı.

Emperyalizme bağımlı sömürge ve yarı - sömürge ülkelerde depremler siyasi katliam niteliğini alırlar. Sömürge, yarı-sömürge halkları her türlü teknik olanaktan yoksun ilkel barınaklarda yaşamaya mahkum edilmişlerdir. Az şiddette bir deprem, binlerce evin yıkılmasına ve on binlerce insanın ölümüne, on binlerce insanın da aç ve işsiz kalmasına sebep olur. Bu sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde sömürü düzenin bir sonucudur.

Oligarşi bu sonuçla yetinmemekte, dünya halklarının yardımını (kendi yardımı değil) Kürt halkına götürmeyerek sağ kalanları açlık ve soğuktan öldürmeye çalışarak -kalanı da göçe zorlayarak asimilasyon- Jenosit (SOY KIRIM) uygulamaktadır.

Van-Muradiye-Çaldıran-Erciş ve Özalp'te meydana gelen depremde oligarşi ölü sayısının üçbin olduğunu ve her türlü yardımın yapıldığını söyliverek kamuoyunu aldatmaya çalışmıştır.

-Gerçekte ölü sayısı on binin üzerindedir ve sömürgeciler halkın acil sorunlarını çözecek hiç bir tedbir almamışlardır. Deprem oluşundan 5 gün sonra çoğu köylere gidilmemiş ve enkaz çalışmaları yapılmamıştır. Basına yansıtıldığı gibi depremden altı gün sonra bir kız çoçuğu sağ çıkarılmış, 21 gün sonra bile enkazlardan cesetler çıkmıştır. Çaldıran'da çöken bir cami altından çıkarılmayan cesetler köpekler tarafından yenmiştir.-

DEPREMDE BİLE ÇÖKMEYEN HÜKÜMET KONAKLARI, HAPİSHANELER, TABUR BİNALARI, KARAKOLLAR YAPANLAR, KÜRT HALKINI İMHA İÇİN ANTİ-SÖMÜRGECİ MÜCADELEYİ KIRMAK İÇİN DOĞUYA EN KISA ZAMANDA KOMANDOLARI GÖNDEREN SÖMÜRGECİLER YARDIM VE ENKAZ ÇALIŞMASI İÇİN KÖYLERE ULAŞAMIYORLAR !...

BU BİR KATLİAMDIR.

Ağrı'da Zilan deresin'de, Dersim'de, Özalp'te, Viranşehir ve Hakkari'de ki katliamlar, sürekli uygulanan baskı ve asimilasyonun bir devamıdır.

Depremden 1,5 saat sonra devrimciler halkın yardımına koştular. Bütün köylere en zor şartlar da yardım götürdüler.

Bölge devrimcilerinin kurduğu DEVRİMCİ - DEMOKRATİK GÖÇLER YARDIM KOMİTESİ'nin çalışmaları oligarşi tarafından engellenmeye çalışıldı. Ancak devrimcilerin direncini kıramadılar.

Devrimcilerin yardımlarına el konuldu -yardım götürmek için araç, gereç verilmedi- enkaz kaldırma çalışmaları engellenmeye çalışıldı.

Sömürgecilerin işbirlikçisi Van Belediye Başkanı, devrimcilerin köylere ekmek götürmesini engellemek için fırınlara el koydu.

Devrimcilerin yardım komitesi çadırları basıldı. Otuzbir devrimci gözaltına alındı. Devrimcilerin gerçek dostu olduğunu anlayan halk sömürgecilerin bu hareketine tepki gösterdi. Tüm bu baskı ve engellemelere karşı direnen devrimciler çalışmalarını sürdürmektedirler.

Depremden sonra gerek diğer ülkelerden, gerekse ülke içinden gelen yardımlar; 180 bin battaniye 28 bin uyku tulumu, binlerce kutup tipi çadır, milyarlarca liralık yiyecek ve giyecektir.

Bu yardımlar Van'da kurulan il komitesine verilmiş ve halka yardım ulaştırılmamıştır. Halk bir lokma ekmek, bir battaniye ve çadır yerine jandarma dipçiği, kurşun, hakaret görmüştür ve bunu tutuklamalar ve zorunlu sürsürgün izlemiştir.

Gelen yardımlar özellikle yeni işbirlikçiler yaratmak amaçıyla kullanılmaktadır. Van müftülüğü 150 imama 450 bin lira dağıtmıştır, Muradiye müftüsü 115 bin lira ile yakalanmış, bir CGP'li ve İl Genel Meclis Üyesi 35 bin lira (taşıma ücreti adı altında) almış ve battaniye vs. giyim eşyası satarken yakalananların sayısı giderek artmaktadır.

Ayrıca gelen yardımın bir kısmının sömürge kurumlarının onarımı için kullanıldığı bilinmektedir. Yabancı bir ülkenin örnek köy yapımı reddedilmiş ve bir hükümet konağı yapılması istenmistir.

Gelen yardımların halka ulaştırılmaması, aç ve çıplak bırakılması, konut sorununu halledilmemesi ve köylerden boşaltılarak Van'da okullara yerleştirilen köylülere her türlü baskının uygulanmasının amacı halkı zorunlu göçe zorlamaktır. Bu da geçmişte şömürgeci yönetimlerin Kürt ulusu üzerinde uyguladığı mecburi iskan ve asimilasyon politikasının bir devamıdır. Bu Kürdüstan'ı sömürge statüsünde tutma politikasının bir devamıdır.

Her türlü ulusal ve sömürgeci baskıya rağmen, oligarşiye karşı mücadele güçlenmektedir. Kürt ve Türk halkının emperyalizme ve oligarşiye karşı, sömürgeciliğin parçalanması, ulusal hakların alınması, sömürü ve zulme karşı mücadelesi ergeç başarıya ulaşaçaktır.

Bütün devrimcilere düşen görev KÜRT ULUSUNA uygulanan asimilasyon, jenosid, ulusal baskıya karşı mücadeleyi sürdürmek. Sömürgeciliği teşhir etmektir.

Kahrolsun Sömürgecilik !
Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı Kurtuluş Mücadelesi !
Kürtlere Özgürlük !

İstanbul Üniversitesi'nde Faşizme Karşı Omuz Omuza...

İstanbul Üniversitesinin çeşitli bölümlerindeki faşist işgalleri kırmak için sürdürülen mücadele giderek yoğunlaşıyor. Devrimciler tüm baskılara rağmen kararlı bir biçimde anti-faşist mücadeleyi sürdürüyorlar.

MERKEZ BİNA

Bilindiği gibi 2 yıldır faşistlerin ve polisin işgalinde olan Merkez Bina'daki işgali kırmak için devrimci öğrenciler okul açılır açılmaz mücadeleye atıldılar. " FAŞİST İŞGALLERİ KIRMAK, FAŞİZME KARŞI AKTİF MÜCADELE" platformunda bir birlik oluşturan devrimci öğrencilerin kararlılığı faşistleri yıldırmaya başladı.

Devrimci öğrenciler düzenli bir şekilde her gün toplu olarak okula gidip, derslere girmek için çabalarını sürdürüyorlar. Faşist işgal henüz kırılabilmiş değil ama mücadele süreci içinde ortaya çıkan bazı hatalar giderilebilirse işgal mutlaka kırılacaktır.

Yapılan hataları çok kısaca özetlemek gerekirse; birinci olarak daha disiplinli ve daha örgütlü bir yapıyı en kısa zamanda oluşturmak gerekiyor.

Ikinci olarak devrimciler mücadelede bugüne kadar hemen hemen sadece MİLİTAN PRATİĞE ağırlık verdiler. Merkez Binadaki mücadeleyi bugüne kadar sadece bir avuç yiğit ve kararlı militan sürdürdü. Elbette bundan sonra da MİLİTAN PRATİK Merkez Bina'daki faşist işgalin kırılmasında en önemli rolü oynayacaktır. Ançak devrimcilerin daha geniş öğrenci yığınlarını bu mücadeleye katmaları gerekmektedir. FAŞİSTLERE KARŞI EN GENİŞ YIĞINLARI SEFERBER ETMELİYİZ.

Merkez binada Hukuk Fakültesi ve İktisat Fakültesinin 3 ve 4. sınıfları vardır. İki fakültenin birlik içinde verdiği mücadeleyi kırmak için polis önce iki fakülte arasında devrimcilerin geçişini yasakladı. Daha sonra İktisat Fakültesinin 1. ve 2. sınıflarındaki devrimci-yurtseverler içeri alınmadı. Buna karşılık tüm fakültelerden ve Ankara Üniversitesinin kapanmasıyla oradan getirilen besleme sürüleri Merkez Binaya aranmadan toplu halde girip her sabah merkezi işgal etmeye başladılar.

İlk zamanlar Sosyal-demokrat görünümlü olan rektörde kısa bir süre sonra bu durumu kabullenince devrimcilerin karşısına polis -idare-faşist üçlüsü çıktı. Buna rağmen mücadele durdurulamayınca faşistler yeni yöntemler uygulamaya başladılar.

Son bir nokta da faşistlerin devrimcilerin Merkez Bina'ya toplu olarak girmelerini önlemek için son zamanlarda giriştikleri çabaların kırılmasıdır. Devrimcilerin kararlı mücadeleleri karşısında artık yılmaya başlayan faşistler son bir çare olarak devrimcilerin okul dışında toplanarak okula topluca girmelerini engellemeye çalışmaktadırlar. Sabahın erken saatlerinde polisin de işbirliği ile Site Yurdunun ve Merkez Bina'nın çevresine yuvalanan faşistler ve polis devrimcilere saldırılar düzenlemektedirler. Devrimciler bu yeni şartlara göre yeni mücadele yöntemleri bulmalıdırlar.

EDEBİYAT FAKÜLTESİ

İstanbul Üniversitesi'nde faşistlerin yoğun saldırılarına hedef olan okullardan biride Edebiyat Fakültesi'dir. Geçen yılın sonlarına kadar devrimciler-yurtseverler, faşist-polis birliğine rağmen okula devam ettiler. Her saldırıyı göğüsleyerek faşistleri püskürttülersede daha sonraları giderek okul faşistlerin kontrolüne geçti. Çeşitli fakültelerden faşistler aranmadan okula sokulurken devrimciler savunmasız bırakılarak okula sokulmak istenmesi ve bunun yanında değişen duruma uygun mücadele biçimlerinin seçilmemesi, örgütsüzlük vb. nedenler faşistlerin işgalini daha sağlamlaştırdı. Sene sonu imtıhanlarında fakültede çıkan silahlı çatışma 4 faşistin yaralanması ile sonuçlandı. Faşistler polise 25 kişilik bir devrimci listesi verdiler.

Devrimciler bu yıl tüm yurt çapında olduğu gibi Edebiyat Fakültesi'nde de İşgali kırmak için kararlı bir şekilde okula girdiler. Polis-faşist işbirliğine rağmen direndiler. Mücadele henüz başarıya ulaşmış durumda değil. Buna rağmen mücadele sürüyor. Edebiyat'taki geçici başarısızlığın nedenlerini özetle şöyle sıralıyabiliriz;

Önder durumundaki 20-25 devrimcinin okula -faşistlerin ihbarı nedeniyle- girememeleri bir kısım Edebiyat'lı arkadaşın hapiste olması ve örgütsüzlük.

Edebiyat'taki işgali kırmak için tüm devrimci-yurtsever unsurlar birleşmeli ve birinci hedef olarak Edebiyat Fakültesindeki işgali kırmak alınmalıdır. En geniş öğrenci kitlesini mücadeleye katmak için can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü talepleri savunulmalıdır.

FEN FAKÜLTESİ

Fen Fakültesi faşist sürülerinin devamlı saldırdıkları okullardan biriydi. Ancak burada devrimcilerin geniş bir kitleyi örgütleyerek başlattıkları mücadele başarıya ulaştı. Fen Fakültesine yapılan faşist saldırılar püskürtüldü. Fen'deki bu başarı Faşizme karşı omuz omuza anlayışının pratiğe uygulanmasıyla gerçekleşti. Bu arada bazı grupların sekter ve dar grupçu tavırları kırıldı. En geniş anti-faşist birlik sağlandı.

Faşistlerin, okulun açıldığı günler gelip kapıyı tutmaları, devrimcilere polis coplarıyla saldırmaları Fen Fakülteli devrimciler tarafından yiğitce püskürtüldü. Bütün bunlar en geniş anti-faşist birliğin kurulmasıyla gerçekleşti.

Faşistlerin tedirginliği Dekan üzerine baskıları ve öğrenimin devam etmesini engelleyerek güç toplamak istemeleri, ancak devrimcilerin kararlılığı ve mücadele azimleri faşistlere yeni yeni darbeler vuracaktır. Ve Fen Fakültesinde faşistler bir daha bellerini doğrultamayacaklardır.

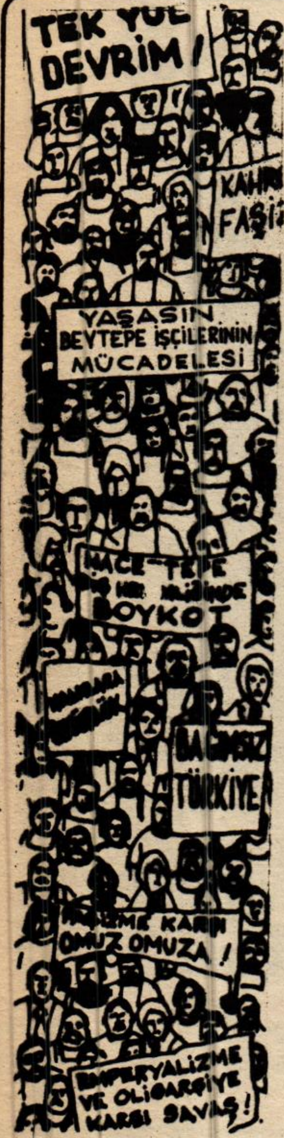
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NİN DİĞER FAKÜLTELERİ

İktisat yeni bina tamamen proleter devrimcilerin kontrolundadır. Faşistler buraya adım bile atamamaktadırlar.

İşletme Fakültesi'nde durum yine aynıdır. Cerrahpaşa Tıp, Çapa Tıp, Eczacılık Fakültesi, Kimya Fakültesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu tüm baskılara rağmen devrimcilerin etkinliğinde öğrenimine devam etmektedir.

KAHROLSUN FAŞİZM !
YAŞASIN FAŞİZME KARŞI
OMUZ OMUZA MÜCADELEMİZ !

Fen Fakültesi
DEVRİMCİLERİ.

HACETTEPE BEYTEPE'DE ANTİ-FAŞİST MÜCADELE GÜÇLENİYOR

Hacettepe Üniversitesı Ankarada devrimci mücadelenin en yoğun ve kararlı bir şekilde sürdürüldüğü okullardan biridir.

Bugün Ankara'da birçok okulun kapalı bulunmasına rağmen Hacettepe - Beytepe'deki devrimci ve yurtsever öğrenciler faşizme karşı omuz omuza mücadelelerini sürdürmekte ve oligarşinin üniversitedeki uzantıları: faşist-idare-jandarma (polis) birlikteliğinin karşısına örgütlü bir şekilde ve kararlılıkla tek bir yumruk gibi dikilmektedirler.

Geçtiğimiz günlerde de, geçen yıl 6-8 Ocak'da faşistler ve polis tarafından katledilen ŞÜKRÜ BULUT, NURAY ERENLER ve FEVZİ ASLANSOY için forum düzenleyen Beytepeli devrimciler, jandarmanın bütün engellemelerine rağmen, devrimci şehitlerini anmışlar, dün Şükrülerin, Nurayların, Fevzilerin taşıdığı bayrağı, bugün 9bin Beytepeli devrimcinin taşıdığını hakim sınıflara ve onların uşaklarına bir kere daha göstermişlerdir.

Beytepe'deki foruma, 6bin devrimci ve yurtsever öğrenci katılmıştır. Forumda arkadaşlarının mücadelelerini anlatan bir devrimci "Jandarma baskısının, polis jopunun ve devrimcileri okuldan tasfiyeyi amaçlayan cezaların kendilerini yıldıramayacağını, mücadelelerinin işçi sınıfının ve emekçi halkların Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadelesine tabi bir şekilde kararlılıkla sürdürüleceğini" anlatmıştır.

Daha sonra bir günlük boykot kararı alan öğrenciler toplu bir şekilde Kızılây'a gelerek Zafer Meydanında bir miting yapmışlar ve oligarşinin baskı ve terörünü lanetleyerek devrim andı içip dağılmışlardır.

HACETTEPE DİŞ HEKİMLİĞİ'NDE BOYKOT

Hacettepe Diş hekimliği öğrencileri de çeşitli akademik ve demokratik talepleri nedeniyle boykota başlamışlardır. Boykot kararınınalındığı forumdan sonra bir de yürüyüş yapan öğrencilerden 10'u polis tarafından göz altına alınmıştır.

BEYTEPE İŞÇİLERİNİN VE PERSONELİNİN MÜCADELESİ GELİŞİYOR

Öğrencilerin faşist baskılara karşı giriştikleri mücadelenin yanı sıra Beytepe'deki işçi ve personel de hakları için mücadeleye atıldı. İlk direniş öğrencilerin de desteklediği yemek boykotu oldu.

Elinde süpürgesiyle memur sayılan, maaşlarını ve ikramiyelerini alamayan ve bir çok sosyal haklardan mahrum bırakılan Beytepe işçileri ve personeli yürüttükleri direnişte bir işçi şöyle demiştir:

"Öğrenci arkadaşlarımızın bizi isteklerimiz konusunda desteklemeleri, Türkiye'de öğrenci olayları olarak gösterilmek istenen toplumsal patlamanın aslında bir sınıf mücadelesi olduğunu anlamak için yeterlidir."

İNEGÖL'DE FAŞİSTLER GEREKEN DERSİ ALDILAR !

İnegöl'de son günlerde gelişmekte olan devrimci mücadele karşısında faşistler güçsüzlüklerini anlayınca Bursa'dan yardım istemek zorunda kaldılar.

Bursa'dan topladıkları 50-60 kişilik besleme köpeklerle anti-faşist mücadeleyi durduracaklarını sanan bu faşist köpekler devrimci bir kitleyi karşılarında bulunca saldırmayı göze alamıyarak yollarını değiştirmişlerdir. Fakat daha sonra tesadüfen karşılarına çıkan iki devrimciye saldırmışlardır. İki devrimcinin direnişi sırasında olaya polis müdahale etmiştir.

Her zaman olduğu gibi bu olayda da polis-faşist işbirliği bir kez daha kanıtlanmıştır. Ancak polisin iki devrimciyi suçlu gösterme çabaları devrimciler tarafından önlenmiştir

Ertesi günü İnegöl'lü ve Bursadan getirilmiş faşistler yeniden saldırıya geçtiler. Ancak karşılarında gene kararlı bir devrimci kitle buldular.

İnegöl halkından feci bir dayak yiyen ve bozguna uğrayan komando bozuntuları işbirliği ettikleri polisin sayesinde İnegöl den linç edilmeden kaçtılar.

Yaşasın İnegöl halkının faşizme karşı omuz omuza mücadelesi.
Kahrolsun Faşizm
Kurtuluş için İ L E R İ ....

BURSA DEV-LİS KAPATILDI

Bursa orta öğrenim gençliğini anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist, ilkeler etrafında toplamak için DEV-LİS kuruldu.

DEV-LİS'in kuruluşu sırasında oportünistler ve revizyonistler Derneğin kuruluşunu "zamansız", "kitlelerden kopuk" gibi gerekçelerle engellemek, geciktirmek için çabaladılar. Ancak DEV-LİS oportünistlerin ve revizyonistlerin tüm çabalarına rağmen KURTULUŞ'çu ve Devrimci Gençlik'çi devrimciler tarafından kuruldu. Ne var ki Devrimci Gençlik'çiler derhal dar grupçu tavırlarını gösterdiler.

Dar grupçu bir tavırla ideolojik mücadeleden kaçtılar. İdeolojik mücadeleyi engellemeye çalıştılar ama başaramadılar.

DEV-LİS'in çalışmalarından rahatsız olan oligarşi Ticaret Lisesinde çıkan bir olayı bahane ederek ikisi BURSA DEV-LİS yöneticisi olan 7 devrimciyi göz altına alındı. Dernek binası polis tarafından basıldı. Duvarlardaki proleter devrimcilerin resimleri bahane edilerek Dernek kapatıldı. Mahkeme kararına rağmen göz altındaki devrimciler serbest bırakılmadılar. Bütün gece işkence yapıldı.

Oligarşinin BURSA DEV-LİS'e karşı giriştiği bu saldırı onun acizliğini göstermektedir ve kesinlikle Bursa orta öğrenim gençliğinin mücadelesini engelleyemeyecektir.

BURSA DEV-LİS açılmalıdır.
YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELESİ
KAHROLSUN FAŞİZM

YAŞASIN KÜBA DEVRİMİ

"HALKLARIN KANI BİZİM EN KUTSAL HAZİNEMİZDİR, AMA İLERİDE ÇOK AKMAMASI İÇİN GEREKTİĞİNDE ONU AKITMAMIZ ŞARTTIR." (Che)

"ŞEKİL VE GÖRÜNÜŞÜ İTİBARİYLE SON DERECE DEĞİŞİK VE ÇEŞİTLİ OLAN BU HAREKET, BUNA RAĞMEN, SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI SAVAŞIN VE SOSYALİZME GEÇİŞİN ÇERÇEVELEDİĞİ BÜYÜK TARİHİ OLAYLARIN GENEL ÇİZGİLERİNİ İZLEMİŞTİR VE ESASEN BAŞKA TÜRLÜ OLMASINA DA İMKAN YOKTU." (Che)

"BİZ İŞÇİLERDEN ÖRGÜTLENMENİN DEĞERİNİ ÖĞRENDİK, FAKAT BİZ DE ONLARA AYAKLANMANIN DEĞERİNİ ÖĞRETTİK VE BU BİRLEŞMEDEN, KÜBA TOPRAKLARININ TÜMÜNDEKİ ÖRGÜTLENMİŞ AYAKLANMA DOĞDU"

"DEVRİM İÇİN SAVAŞMAYANA SOSYALİST DENMEZ"

1.Ocak 1960'da Küba devriminin birinci yıldönümünde devrim kuvvetlerinin Havana'ya girişinden Binbaşı Ernosto Che Güevara şöyle bahsediyordu :

"......Böylece,asi lider ve etrafındakiler, dere tepe aşarak , dağların ve bulutların ardından adamızın yanan toprakları üzerinden,kan ,ter ,ve toz toprak içinde Havana'ya girdikleri zaman, "Tarih,ulusun ayakları ile" yeni bir "kışlık sarayın merdivenlerini çıkıyordu.."

Küba devriminin 18.yıldönümünü kutladığımız şu günlerde, Türkiye devriminin yolunu çizmeye çalışan proleter devrimcilere düşen görev çok açıktır:

Geleceğe sıhhatli bir şekilde yönelebilmek için dünya devrimci pratiğinin tüm deneylerini somut şartların somut tahlili çerçevesinde doğru değerlendirmektir.

Geçtiğimiz yıllarda Küba olayı üzerine çok şey söylendi ve yazıldı. Kimileri Küba devriminin kahraman proleter devrimcilerine anarşist, troçkist diyerek kendi pasifizmlerine kılıf geçirme yolunu tuttu.

Bir başka açıdan ise,Küba devrimi tarihi süreci içinde ele alınmıyarak,bir avuç öncünün başlattığı silahlı mücadele sonucu gerçekleştiği ve bu devrim modelinin Emperyalizmin III. Bunalım döneminin tüm yarı-sömürge ülkeleri için geçerli olduğu şeklinde getirildi.

Küba devrimi yarı-sömürge ülkelerdeki devrimci hareketler üzerinde büyük etkiler yaratmış bir devrim hareketidir.Bu devrim olayı birkaç yılın eseri değildir.Tarihi bir gelişimi vardır. Bu devrimin analizinde bu noktayı gözardı edenler eksik davranmışlar ve bu nedenle de yanlışlar yapmışlardır.

Bunların başında Regis Debray gelmektedir . Debray' ı Küba devrimini tahlil ederken,devrimin önderlerinden doğru -yanlış bazı sözler aktararak bu olayı yanlış bir yorumlamaya tabi tutmuştur.

Küba devriminin Marksist Devrim tecrisinde devrim yaratmış olduğunu kanıtlamaya çalışmış ve kitabına "Devrimde Devrim" adını koymuştur . Bunu yaparken bazan Marksist Devrim teorisine ait olmayan öğeleri ona yamamış,bazan da doğrudan doğruya Marksizmin temel öğelerine saldırmış yanlış ikilemler yaratmaya çalışmıştır.

Bu teorinin hareket noktası,devrim hareketini bir siyasi hareketin değil de,askeri hareketi temsil eden "Foko" nun çekirdeğinde yatan siyasi özün yaratacağı iddiasıdır.Ve buradan giderek politik liderliğin askeri liderliğe tabi olduğu foko tezi şekillendirilmektedir.

Debray Küba örneğinden çıkarak genel bir devrim teorisine ulaşmaya hevesleniyor ve Küba olayını, Sierra Maestra'da dolaşan bir düzine silahlı adam olarak görüyordu. Halbuki Küba, yirminci yüzyılın başından beri,başta işçi sınıfı olmak üzere,güçlü kitlesel mücadelelerin yer aldığı bir ülke olmuştur.

(Küba Devriminin 1892 lerden beri gelişimi konusundaı ,Kurtuluş- sayı.7 de "Öncü Savaşı Üzerine" adlı yazıdaki incelemeye bakınız.)

Küba devrim mücadelesinin 1950'lerden sonraki tarihsel aşamalarına geçmeden Fidel ve Che nin bakışını kısaca özetleyelim.Debray'ın aksine Fidel "Gerilla siyasal bir örgüt,siyasal bir hareket tarafından örgütlenir" diyordu.Marksizm de siyasal hareket ifadesini proleteryanın siyasi partisinde bulur.Böyle bir hareketin adı parti olmıyabilir. Bu yalnızca kaba bir biçimdir. Sorunun önemli olan yanı muhtevası yani partiyle ifade edilen siyasi örgütlemenin yerine getirmesi gereken işlevlerdir.

Burada Che Guevara'nın, emperyalizmin silahlı mücadeleler konusundaki tavrı üzerine önemli dersini aktaralım :

"Öte yandan Küba'ya özgü olmamakla bir likte başka halklar tarafından kolay kolay değerlendirilmesi mümkün olmayan bazı şartlar da mevcuttu. Bunun da nedeni şudur ki,emperyalizm,bazı ilerici grupların tersine,yanılgılarından ders almasını bilir.

"Ayrı olarak niteleyebileceğimiz şart,Kuzey Amerika emperyalizminin yolunu şaşırmış ve Küba Devriminin gerçek derinliğini ölçememiş olması idi. Kuzey Amerika politikasının görünürdeki bir çok çelişmelerini bunla izah etmek mümkündür. Tekeller bu gibi hallerde adet olduğu üzere,Batista'ya bir halef bulmayı düşünmüşler,mevcut durumundan hoşnut olmayan halkın devrimci bir görünüm içinde aynı amaca yönelmiş olduğunu bildikleri için bu düşünceye öncelik vermişlerdir. Artık işlerine yaramayan küçük diktatörü düşürüp, yerine, zamanı gelince emperyalizmin çıkarlarına da ha iyi hizmet edebilecek yeni "gençler" getirmek elbette daha akıllıca ve daha ihtiyatlı bir hareketti. Emperyalistler bir süre bu kozu kullandılar.Fakat acı bir şekilde kayba uğradılar.Zaferden önce emperyalistleri tedirğin ediyor,fakat ürkütmüyorduk. Daha doğrusu,iki kozu birden oynamışlar ilke olarak kaybetmelerine imkân bulunmayan bu ikili oyundaki deneylerine güvenmişlerdir. Gazeteci kılığına bürünmüş State Department görevlileri rahatlarını kaçıran bu devrim hakkında bilgi toplamak için defalarca gelip gittiler,fakat gizli tehlikenin en ufak bir belirtisini teşhis etmeye muvaffak olamadılar. Emperyalizm tepki göstermek istediği zaman,zafer şenlikleri için Havana sokaklarına giren tecrübesiz gençler in politik ödevlerini açık seçik bildiklerini ve hayatlarını bu na göre düzenlemeyi kesin bir şekilde karar vermiş olduklarını anladığı zaman,artık iş işten geçmişti."

Devamı sayfa 8'de

Kurtuluş İçin İLERİ

Sahibi : Mehmet YILDIRAN
Sorumlu Müdür : Mustafa DUM
On beş günde bir yayınlanır.

Adres : Belediye Parkı Karşısı
Hüsnüniyet C. 17/4 Bayrampaşa/İst.
Abone: 6 aylık 25 TL, yıllık 50 TL.

EM-AŞ Web Ofset
Tesisleri Ankara

FİATI 250 kş.